

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

گروه ضربت NAACP در زمینه آموزش کیفی

مقدمه

در جولای ۲۰۱۶، طی صد و هفتمین کنوانسیون ملی، نمایندگان به اتفاق آرا مصوبه ای را تصویب نمودند که به دنبال این است تا زمانی که پاسخگویی و شفافیت در عملیات مدارس چارتر وجود دارد، مهلت قانونی برای گسترش این مدارس وجود داشته باشد.

در نشست هیئت مدیره انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان^۱ در اکتبر ۲۰۱۶، هیئت مدیره مصوبه را پذیرفت و رئیس جلسه با تصویب هیئت مدیره، گروه ویژه ی مدرسه چارتر را با ۱۲ عضو تأسیس نمود. پس از برگزاری انتخابات عمومی ماه نوامبر، بر اساس وعده ی انتخاباتی رئیس جمهور منتخب آمریکا برای گسترش خصوصی سازی آموزش عمومی، مامورین نگران بودند پیروزی براون در مقابل هیئت آموزش ۱۹۵۴ که وعده آموزش عالی برای همه را داده بود، به خطر افتد. در نتیجه هیئت مدیره انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان، کار نیروی ویژه را گسترش داد تا در برگیرنده ی حفظ کیفیت آموزش عمومی برای همه کودکان درون شهر باشد. بنابراین نیروی ویژه مجدداً به صورت نیروی ویژه ی آموزش با کیفیت نامگذاری شد.

نیروی ویژه موافقت نمود که جلسات را در سرتاسر کشور برگزار کنند و به طور مستقیم با مربیان مدارس چارتر و مدارس مناطق سنتی صحبت کنند و یافته ها را به هیئت مدیره ملی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان گزارش کنند. نیروی ویژه معتقد است این گزارش به عنوان راهنمایی برای هدایت مسیر آینده ی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان به کار می رود که باید جهت حفظ آموزش کیفیت عمومی برای همه ی کودکان در آمریکا استفاده شود.

هفتمین جلسه عمومی، از دسامبر ۲۰۱۶ تا آوریل ۲۰۱۷ در سراسر کشور برگزار شد. هیئت جلسه اطمینان داد که شهادت آموزگاران، مدیران، کارشناسان سیاست مدرسه، رهبران مدرسه چارتر، والدین، مدافعان، رهبران جامعه

و دانش آموزان برای کسب بینشی در مورد آموزش عمومی است. هفت شهر به عنوان مکان جلسات انتخاب شدند؛ نیوهاون، ممفیس، اورلاندو، لس آنجلس، دیترویت، نیواورلئان و نیویورک^۲. گزارش پیوست در برگیرنده ی یافته ها و فعالیت های آتی است.

خلاصه اجرایی

سیر اخلاقی: کیفیت و عدالت یکسانی که یک کودک در بلومفیلد هیلز^۳ دریافت می کند برای هر کودک در شهر دیترویت تضمین شده است ... ما بر سیستم جامع برای همه کودکان پافشاری می کنیم نه بر سیستم فرصت های مخلوط. ما شروع کردیم تا مطمئن شویم برای همه بچه ها یک آموزش با کیفیت فراهم است ... این وعده ی براون در مقابل هیئت آموزش بود ... در حال حاضر خواسته اخلاقی، سوالات ۸:۳۱ مثال می زند: "چه کسی برای کسانی که نمی توانند برای آن ها صحبت کنند صحبت خواهند کرد؟" معاون رئیس جمهور، دریک جانسون^۴ (جلسه دیترویت).

"آیا مدرسه های چارتری می توانند بخشی از راه حل باشند؟ مسلماً! اما این راه حل باید رشد عمدی و برنامه ریزی شده باشد که سلامت و پایداری کل نظام آموزش عمومی، از جمله مدارس دولتی به اصطلاح سنتی که ۹۰٪ از دانش آموزان کشور ما را آموزش می دهند را مورد توجه قرار دهد". کریس اونگر^۵، رئیس سابق انجمن هیئت مدیره ی مدرسه ی کالیفرنیا و مدیر سابق آموزش ویژه در اداره آموزش بخش سان لوئیس اوبیسپو^۶. (جلسه لس آنجلس) انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان، همواره از کیفیت آموزش کودکان آمریکایی آفریقایی تبار، حمایت کرده است که به عنوان دروازه ای برای موفقیت اقتصادی و کمک به شهروندان جامعه است. این اعتقاد منجر شد دادخواهی حمایت شده ی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان توسط تورگود مارشال شکست بخورد، یعنی "براون در مقابل هیئت آموزش" که تحت طرفداری انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان اداره شد و جداسازی "حقوقی" را پایان داد اما اصول برابری، دانش آموزان سیاه را به مدارس نامرغوب هدایت کرد. در طول سالها، آموزش کیفی همچنان بر برنامه ی ملی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان متمرکز بود. نمایندگان در بسیاری از قراردادهای قطعنامه هایی را تصویب کردند که به دنبال راه حل هایی برای شکست مدارس دولتی در رسیدن به آموزش با کیفیت برای آمریکایی

^۱New Haven, Memphis, Orlando, Los Angeles, Detroit, New Orleans and New York

^۲Bloomfield Hills

^۳Derrick Johnson

^۴Chris Ungar

^۵San Luis Obispo

آفریقایی تبار و سایر کودکان رنگین پوست است. در ژوئیه ۲۰۱۶، هیئت مدیره انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان، یک قطعنامه ملی تصویب نمود که به دنبال این است تا زمانی که پاسخگویی و شفافیت در عملیات مدارس چارتر وجود دارد، مهلت قانونی برای گسترش این مدارس وجود داشته باشد.

در یک طوفان رسانه ای از نقاط قوت و ضعف تصویب قطعنامه توسط نمایندگان و هیئت مدیره در اکتبر ۲۰۱۶، یک گروه ویژه برای مدارس چارتری ایجاد شد و سپس مسئولیت آن به بررسی کیفیت آموزش برای کودکان رنگین پوست در مدارس شهرستان گسترش یافت. مأموریت گروه ویژه ایجاد توصیه هایی به هیئت مدیره در مورد سیاست ها و اقدامات مورد نیاز برای بهبود کیفیت آموزش برای همه کودکان رنگین پوست با سرمایه عمومی و اطمینان از پایداری یک سیستم آموزش عمومی کارآمد برای همه کودکان است.

دوازده عضو هیئت مدیره ی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان، برای کار در گروه ویژه انتخاب شدند. این دوازده عضو رؤسای کنفرانس های دولتی، آموزگاران سابق، مدیران مدرسه، اعضای هیئت مدیره مدرسه، نمایندگان کار و رهبران مدرسه ی چارتری هستند. بین دسامبر ۲۰۱۶ و آوریل ۲۰۱۷، گروه ویژه ی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان برای آموزش باکیفیت، در هفت جلسه در شهرهای بزرگ شهر آمریکا گرد هم آمدند. این جلسات در نیوهان، ممفیس، اورلاندو، لس آنجلس، دیترویت، نیواورلئان و نیویورک برگزار شد. پس از بیشتر از ۵۰ ساعت از شهادت عمومی در هفت شهر، گروه ویژه پیام های مختلفی را در هر جلسه انجمن شنیدند، در حالی که بیش از ۲۵۰ نفر در هر جلسه حضور داشتند. به منظور اطمینان از یک عرضه ی متعادل، هر جلسه شهادت طرفداران مدرسه ی چارتری و مخالفان مدرسه ی چارتری، مدافعان مدرسه سنتی عمومی، رهبران جامعه، کارشناسان سیاست های آموزشی، اعضای جامعه و چندین دانشجو و والدین را نشان می دهد.

یافته ها

مدارس چارتری با انعطاف پذیری بیشتری ایجاد شده اند، زیرا انتظار می رود که این مدارس نوآوری داشته باشند و ایده های جدید و خلاقیت در نظام مدرسه دولتی سنتی القا کنند. با این حال، این جنبه وعده هرگز تحقق نیافته است. بسیاری از مدارس دولتی سنتی داخلی، کودکانی که در آنها حضور دارند و در نتیجه والدینی با منابع محدود برای جستجوی سرمایه ی جایگزین کیفیت آموزشی برای کودکان را سرخورده می کنند.

چهل و سه ایالت و بخش در کلمبیا، رویکردهای مختلفی برای نظارت بر مدارس چارتری دارند، بسته به اینکه چه کسی می تواند به عنوان مدیران مدارس چارتری خدمت کند، چگونه سرمایه ی مدارس چارتری را تامین می کنند و چگونه مدارس چارتر را اداره می کنند.

مدارس چارتری به صورت عمومی تأمین مالی می شوند، اما به صورت خصوصی بسته به نوع دولت، تحت قرارداد کتبی (یا چارتر) با یک دولت، بخش مدرسه یا سایر مدیران فعالیت می کنند.

با گسترش مدارس چارتری و تمرکزشان بر جوامع کم درآمد، نگرانی در جامعه آمریکایی آفریقاتبار در مورد کیفیت، دسترسی و پاسخگویی برخی از چارترها و نیز اثرات گسترده ی آن ها در تأمین مالی و مدیریت حوزه ی مدرسه که بیشتر به دانش آموزان رنگین پوست خدمت رسانی می کنند، افزایش یافته است.

قوانین چارتر دولتی برای هر دولت متفاوت و منحصر به فرد است. به عنوان مثال در ایالت تنسی، چارتر های سودآور مجاز نیستند. در حالیکه در میشیگان، چارتر های سودآور در حال گسترش هستند. معمولاً مدارس چارتر از قوانین و مقرراتی که در مدارس دولتی سنتی اداره می شوند، انعطاف پذیرتر هستند.

انواع مختلفی از مدارس چارتری وجود دارد. بعضی از چارترها مستقیماً مربوط به حوزه ی مدارس هستند، برخی دیگر به طور مستقل فعالیت می کنند و بسیاری از آنها بخشی از شبکه ای از مدارس هستند که ممکن است در بسیاری از مدارس دخیل باشد. برخی از آنها سودآور هستند که توسط سازمان های مدیریت آموزش (یا EMO ها) اداره می شوند و می توانند غیر سودآور یا سودآور باشند.

برای برخی، مدارس چارتر پاسخی به شکست مداوم مدارس دولتی سنتی در جامعه ارائه می دهند. برای سایرین، مدارس چارتر جامعه را از منابع محدود خالی می کند و به کودکانشان آسیب می رساند، زیرا بسیاری از آنها نمی توانند در مدارس چارتر در مجاورتشان حضور داشته باشند.

در هر جلسه نقاط قوت و ضعف مدارس چارتر در مقابل مدارس سنتی وجود دارد. گروه ویژه، شهادت هایی شنیده که مدارس چارتر را متهم می نماید به "انتخاب گزینشی" دانش آموزان، مشاوره ی خارجی به دانش آموزان پرزحمت، دستکاری سرمایه های مربوط به میانگین حضور روزانه (ADA) زمانی که دانش آموزان دیگر حضور ندارد و جداسازی مجدد سیستم مدرسه ی عمومی. در مقابل، مدافعان مدرسه چارتر به دلیل ثبت ضعف مدارس سنتی در آموزش دانشجویان، به سیستم مدارس سنتی انتقاد می کنند. در هر جلسه، بسیاری از مردم موافقت

کردند که سیستم آموزشی فعلی، به دلیل عدم سرمایه گذاری در افراد، سیاست ها و برنامه هایی که از فرصت های آموزشی با کیفیت بالا حمایت می کنند، بسیاری از کودکان را سرخورده می کند.

در نتیجه هر یک از اعضای جلسه، صرفنظر از ساختار مدرسه، بر ضرورت محافظت دانش آموزان در برابر مدارس ناموفق و ایجاد مدارس با کیفیت بالا، تاکید دارند.

یکی از رهبران مدرسه در جلسه لس آنجلس، احساس خود را بیان کرد: "هر جا که موفقیت رخ می دهد، باید آن را جشن بگیریم، و باید هوشیار باشیم در برابر توهین های اعتماد عمومی، در هر کجا که باشد مصون بمانیم. یک مدرسه بد، دشمن مشترک ما است."

ارائه دهندگان جلسه در دیترویت و نیویورک هشدار دادند که داشتن مدارس چارتری بیش از حد در برخی از جوامع، در حالی که مدارس محله تعطیل هستند، به یک سیستم آموزشی بی نظم برای بسیاری از خانواده های رنگین پوستی که در مناطق کم درآمد زندگی می کنند، کمک می کند.

در ممفیس و نیواورلئان، رهبران مدرسه منتخب محلی بر اهمیت نقش مهمی که دولت در تصویب، تأمین بودجه و اداره ی مدارس چارتری ایفا می کنند، تاکید می کند، به طوریکه همه دانش آموزان، خانواده ها و مدارس منابع لازم برای آموزش فرزندان جامعه را دریافت می کنند.

علاوه بر این، در حالی که چارترهایی با کیفیت بالا، قابل قبول و قابل دسترس به خودی خود می توانند به فرصت های آموزشی کمک کنند، حتی بهترین چارترها جایگزین سرمایه گذاری های پایدار، مناسب و عادلانه در آموزش عمومی در جوامعی که به فرزندان ما خدمت می کنند، نیستند.

والدین متعدد و اعضای جامعه، نیاز به دولت یا منطقه برای اداره تمام مدارس (سنتی و چارتر) را به گونه ای توصیف نمودند که یک سیستم برای مدارس دموکراتیک-مسئول و مدارس باکیفیت وجود داشته باشد.

توصیه هایی به هیئت مدیره انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان

گروه ویژه موارد زیر را توصیه می کند:

بودجه منصفانه تر و مناسب تر برای همه مدارس که به دانش آموزان رنگین پوست خدمت می کنند.

صدها سال است که بودجه آموزش برای دانش آموزان رنگین پوست ناکافی و نابرابر می باشد. ایالات متحده یکی از نابرابرترین سیستم بودجه ی مدرسه ای در کشورهای جهان صنعتی را دارد. منابع در سراسر ایالت ها، در سراسر

نواحی و در سراسر مدارس بسیار نابرابر هستند و این منابع در طول دهه گذشته در بسیاری از جوامع کاهش یافته است. در ۳۶ ایالت، بودجه مدارس دولتی هنوز به سطح قبل از ۲۰۰۸، قبل از رکود بزرگ نرسیده است و در بسیاری از ایالت ها، مدارس درون شهری عمیق ترین کاهش را تجربه کرده اند. بودجه های فدرال نیز در شرایط واقعی دلار، برای هزینه های آموزشی ویژه طی دهه گذشته کاهش یافته است.

اصلاح مالی مدرسه ضروری است.

برای حل مشکلات آموزش با کیفیت که ریشه ی بسیاری از مسائل است، اصلاح مالی مدرسه ضروری است تا اطمینان حاصل شود که منابع، براساس نیازهای دانش آموزان اختصاص داده می شوند. ایالت ها باید انواع اصلاحات دستوری دانش آموزان که ماساچوست و کالیفرنیا دنبال کرده را به عهده بگیرند و دولت فدرال باید مقررات عدالت بودجه را تماما در قانون موفقیت هر دانش آموز (ESSA) اجرا کند.

برای متوقف کردن شکاف پیشرفت، در مدارس کم کارایی و مدارس با فرصت های قابل توجه سرمایه گذاری کنید.

دانش آموزان در محیط آموزشی ایمن، حمایتی و چالش برانگیز، تحت سرپرستی بزرگسالان آماده و مراقب درس می آموزند. شرکت کنندگان در هر جلسه، بر اهمیت نوع سرمایه گذاری در کلاس تأکید نمودند که به طور مداوم پیشرفت دانش آموزان را افزایش می دهد. برای اطمینان از اینکه همه دانش آموزان آموزش با کیفیت دریافت می کنند، سیاست های فدرال، دولتی و محلی باید به اندازه کافی در موارد زیر سرمایه گذاری کنند: (۱) انگیزه هایی که مربیان واجد شرایط را جذب و حفظ می کند، (۲) پیشرفت در کیفیت تعلیمی که شامل ایجاد محیط یادگیری فراگیر و چالش برانگیز است؛ و (۳) خدمات درمانی برای افراد جوان، از جمله آموزش در اوایل کودکی، خدمات بهداشتی و خدمات بهداشت روانی، زمان یادگیری گسترده و حمایت اجتماعی.

دستور یک تالیف دقیق و فرایند تکرار چارترها

یکی از راه هایی که دولت ها و بخش ها می توانند مسئولیت پذیری مدرسه های چارتر را حفظ کنند، از طریق تنظیم سازمان هایی است که مدارس عادی تصویب می کنند. ایالت هایی با کمترین مجریان، قویترین نتایج مدرسه چارتری را دارند. برای انجام این کار، ایالت ها تنها باید به بخش ها اجازه دهند که به عنوان مجریان خدمت کنند،

به بخش هایی قدرت دهند تا درخواست های غیراستاندارد را رد کنند و برای نظارت جدی و سازگار، سیاست هایی را ایجاد کنند.

حذف مدارس چارتری سودآور

دلارهای مالیات دهندگان فدرال، ایالتی یا محلی نباید برای تامین بودجه ی مدارس چارتر استفاده شود و بودجه نباید از چارترهای غیرسودآور به شرکت های مدیریت چارترهای سودآور فرستاده شود. یافته های گسترده از بدرفتاری و عملکرد دانش آموزان فقیر در مدارس چارتری سودآور، تقاضای حذف این مدارس را دارد. علاوه بر این، اجازه دادن به موسسات سودآور برای اداره ی مدارس، تضاد ذاتی منافع را ایجاد می کند.

گزارش گروه ویژه ی انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان درمورد معرفی آموزش باکیفیت

"متأسفانه در مناطق شهری سراسر کشور، شکست مدارس سیاه پوست ها، هنجار است نه استثنا".

-- لری آبری، رئیس جمهور شهر اینگل وود، بیانیه ی هیئت مدیره ی آموزش کالیفرنیا، ساخته شده در جلسه گروه ویژه انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان درمورد آموزش باکیفیت

این بیانیه متأسفانه صحیح است. در سال ۲۰۱۷، بیش از یک دانش آموز در سه دانش آموز سیاه پوست کلاس چهارم و نیمی از دانش آموزان هشتم سیاه پوست، در ارزیابی ریاضیات NAEP نماینده ملی، در پایین ترین سطح عملکرد هستند. شکاف موفقیت تحصیلی بین دانش آموزان سفید و سیاه از دهه ۱۹۷۰ محدود شده، اما وسیع باقی مانده است. و شکاف موفقیت بین فرزندان خانواده هایی با درآمد بالا و خانواده های کم درآمد در ۵۰ سال گذشته افزایش یافته است.

برای رسیدگی به این بی عدالتی، برخی از ایالت ها و جوامع به دنبال مدارس چارتری بودند تا آنچه که امیدوارند فرصت های آموزشی باکیفیت برای دانش آموزان باشد، فراهم شود. حمایت فدرال و بشردوستانه برای این مدارس که به صورت دولتی تأمین می شوند اما تقریباً همیشه به صورت خصوصی فعالیت می کنند، در دهه گذشته به ویژه در جوامع مرکزی شهر، گسترش یافته است. تئوری چارتر کردن این است که در تبادل انتظارات مسئولیت پذیری شدید، مدارس چارتری انعطاف پذیرتر از مدارس دولتی محلی، به دانش آموزان کمک می کنند تا برای تحریک بهبود در سیستم مدرسه ی قانون مند، به نوآوری و بازخورد برسند.

در طی ۱۰ سال گذشته، تعداد دانش آموزان در مدارس چارتر تقریبا سه برابر شده است، با حدود ۳٫۱ میلیون دانش آموز در مدارس چارتر در سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷. تقریبا ۵۶٪ از دانش آموزان در مدارس چارتری از خانواده های کم درآمد هستند. احتمالا مدرسه های چارتری بیشتر از مدارس عمومی محلی، دانش آموزان سیاه پوست را ثبت نام می کنند. در سال های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵، ۹٪ از مدارس دولتی منطقه ای جمعیت دانش آموزی داشتند که بیش از نیمی از دانش آموزانشان سیاه پوست بودند، در حالی که ۲۴٪ از مدارس چارتری، جمعیت دانش آموزی داشتند که بیش از نیمی از دانش آموزانشان سیاه پوست بودند.

با گسترش مدارس چارتری و تمرکز آنها بر بسیاری از جوامع کم درآمد و جوامع رنگین پوست، نگرانی هایی در جامعه سیاه پوست در مورد کیفیت، دسترسی و مسئولیت پذیری بعضی از چارترها و همچنین اثرات گسترده تر آنها بر تامین بودجه و مدیریت بخش های مدرسه که باید بیشتر به دانش آموزان رنگین پوست افزایش یافته است.

نگاه کلی به جلسات گروه ویژه

انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان پس از درخواست مهلت قانونی برای توسعه مدارس چارتری، می خواست بداند چارترها در وعده های خود به خانواده ها و دانش آموزان چه کاری انجام می دهند. بین ۳ دسامبر ۲۰۱۶ و ۲۷ آوریل ۲۰۱۷، گروه ویژه انجمن ملی پیشرفت سیاه پوستان در زمینه آموزش با کیفیت، کارشناسان آموزشی، اعضای انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان، والدین، معلمان، دانش آموزان و جوامع را در هفت شهر (نیوهاون، ممفیس، اورلاندو، لس آنجلس، دیترویت، نیواورلئان و نیویورک) به کار گماشتند.

گروه ویژه از صدها دانش آموز، خانواده و مربیان درگیر و رهبرانی که شادی و نگرانی خود در مورد سیستم آموزشی فعلی جامعه را به اشتراک می گذارند، سپس گزارش است. در برخی موارد جلسه ی گروه ویژه، محکمه ای برای هواداران چارتری فراهم می کند که معتقدند مدارس چارتری پاسخی به مدارس مجاور کم درآمد در جامعه ارائه می کنند. سایرین شهادت دادند که مدارس چارتری جامعه ی آن ها را خالی از منابع می کنند و به فرزندانشان آسیب می رسانند. در هر جلسه، بسیاری از افراد موافقت کردند که به دلیل فقدان سرمایه گذاری در مردم، سیاست ها و برنامه هایی که از فرصت های آموزشی با کیفیت بالا حمایت می کنند، سیستم آموزشی کنونی بسیاری از کودکان سیاه پوست را سرخورده می کنند. در نتیجه شرکت کنندگان در هر جلسه بر ضرورت محافظت از دانش آموزان در برابر مدارس نامناسب و ایجاد مدارس خوب تأکید کردند.

همه این جلسات نشان دهنده ی شهادت هوادارن و مخالفان چارتری بود. به دلیل زمینه های مختلف جامعه، هر جلسه مسائل مختلف را مطرح نمود: اولین جلسه که در ایالت کنکتیکوت نیوهاون قرار گرفته، مسائل مربوط به کیفیت پایین تحصیلات ارائه شده به دانش آموزان رنگ پوست در شهرهای مرکزی از هواداران و مخالفان را افزایش داده است. توانمند سازی خانواده های آمریکایی آفریقایی تبار موضوعی در طول جلسه بود. یکی از شاهدان این را چنین بیان می کند:

برای من این ماموریت بزرگتر از چارترها است. صادقانه بگویم این کار بزرگتر از انتخاب است. این درمورد چیزی است که برای تجربه ی بودن سیاه پوست در آمریکا، بسیار اساسی است و این انتقال قدرت به جوامع ما و بازگشت قدرت انتخاب به جای مجبور کردن به پذیرش آنچه که به ما داده می شود است، مهم نیست که این گزینه ها ممکن است چقدر ناکافی یا نامطلوب باشند.

بسیاری از جلسات، نگرانی های مربوط به بودجه های نامناسب برای مدارس است که به دانش آموزان رنگین پوست خدمت می کنند را منعکس می نمایند. جلسه ممفیس نگرانی های مربوط به تعطیلی مدارس محله در شهرهایی مانند شیکاگو را بررسی نمود که به جوامع آسیب می رساند. جلسه اورلاندو، نگرانی هایی درمورد معلمان بی نظیر و تصدیق نشده در مدارس است که دانش آموزان رنگین پوست را پوشش می دهند (معمولا مدارس چارتری) و نیاز به مدارس در جوامع نیازمند (چه چارتری و چه غیر چارتری) برای جذب و نگهداری قوی ترین مریدان را افزایش می دهد.

جلسه لس آنجلس در شهری برگزار شد که در آن، مدارس چارتری بیشتر از سایر بخش های کشور است، این جلسه نیاز به چارترها برای پاسخگو و شفاف بودن و نیز برنامه ریزی به منظور حمایت موفقیتشان و پایداری سیستم کل مدارس دولتی را افزایش داده است.

جلسه دیترویت نگرانی هایی مربوط به مدارس چارتری سودآور را برجسته کرده است، چون ۷۹ درصد از بخش چارتری میشیگان، سودآور است. همچنین نگرانی برای فقدان کنترل دموکراتیک است، زیرا هیئت مدیره ی مدرسه در Motor City منحل شده و با اداره دستیابی به آموزش جایگزین شده است. در نیواورلئان، روند مشابه حرکت بسیاری از مدارس تحت قدرتی که از هیئت مدیره مدرسه حذف شدند، باعث شده این شهر به اولین و تنها شهر در کشور تبدیل شود که منحصر از مدارس چارتری تشکیل شده است. دانش آموزان در جلسه ی مربوط به فقدان

منابع و عدم حمایت در مدارسشان، با شور و شوق سخن گفتند. درد و ناامیدی ماندگار پس از طوفان کاترینا وارد جلسه شد. شرکت کنندگان احساس کردند که نادیده گرفته شدند و سیاستگذاران، تشکیلات و سایر افراد بیگانه درگیر در تصاحب آموزش در نیواورلئان به آن ها توجه نکردند.

در نهایت، جلسه نیویورک نگرانی های مربوط به چارترهایی را منعکس نمود که با شرکت های سودآور اداره می شوند و چارترهایی که به طور استراتژیک دانش آموزان را ثبت نام کرده و رها می کنند تا پول دریافت شده از ایالت یا بخش را حداکثر کنند. شرکت کنندگان توافق کردند که چارتری ها باید مقررات را شفاف سازند و برای دسترسی و بهبود موفقیت دانش آموزان باید در نظر گرفته شود. برای کلیپ های خبری جلسات و همچنین یک نسخه از قطعنامه در چارترها، پیوست را ببینید.

آنچه در ادامه می آید پیش نویس مختصری از مدارس چارتری است و به دنبال خلاصه ای از موضوعات اصلی جلسات است. این گزارش با توصیه هایی برای چگونگی سیستم آموزش ایالات متحده به طور کل و مدارس چارتری به طور خاص، بهتر می تواند نیازهای همه دانش آموزان، به ویژه دانش آموزان رنگین پوست و دانش آموزان کم درآمد را برآورده کند. این توصیه ها با موضوعاتی که در طول جلسات پذیرفته می شوند، خبر داده می شوند.

مقدماتی بر مدارس چارتری

مدارس منشور چه هستند؟

مدارس چارتری، مدارس با تامین بودجه دولتی هستند که معمولاً به طور خصوصی توسط هیئت مدیره ی منصوب، تحت قرارداد کتبی (یا "چارتری") با یک دولت، ناحیه یا سازمان دیگر، اداره می شوند. معمولاً چارتر جزئیات مدرسه را از قبل تعیین می کند، مانند نحوه مدیریت مدرسه، نوع برنامه درسی پیشنهادی و نوع نتایج که به دنبال خواهد داشت. معمولاً تا زمانی که مدارس چارتری با شرایط چارتر مطابقت دارند، مدارس چارتر نسبت به قوانین و مقرراتی که مدارس دولتی محلی را اداره می کنند، انعطاف پذیرند. انواع مختلفی از مدارس چارتری وجود دارد. بعضی از چارترها به طور نزدیکی وابسته به بخش های مدرسه هستند؛ اکثر آن ها مستقل عمل می کنند در حالی که سایر مدارس چارتری بخشی از شبکه مدارس هستند که ممکن است در بسیاری از بخش ها پخش شوند. برخی از مدارس چارتری آجری و ملاتی هستند، در حالی که سایر مدارس چارتری مجازی و یا سایبری می باشند. بعضی از مدارس چارتری نام تجاری مدارس جدید هستند و تعدادی از مدارس چارتری، تغییر مدارس موجود می

باشند. علاوه بر این، برخی از زنجیره های مدارس چارتری توسط سازمان های مدیریت آموزش (EMO) یا سازمان های مدیریت اجرایی (CMOs) اداره می شوند که می توانند غیر سودآور یا سودآور باشند.

چه کسانی در مدارس چارتری حضور دارند؟

در سال تحصیلی ۲۰۱۷-۲۰۱۶، تقریباً ۵۰,۴ میلیون دانش آموز در مدارس دولتی ایالات متحده حضور داشتند و ۳,۱ میلیون دانش آموز در مدارس چارتری دولتی مشغول به تحصیل بودند. از ۷,۸ میلیون دانش آموز سیاه پوست در مدارس دولتی، نزدیک به یک میلیون در مدارس چارتر حضور دارند. در ۴۳ ایالت و ناحیه کلمبیا، دانش آموزان در مدارس چارتر حضور پیدا می کنند. این ایالت ها قوانینی برای اداره ی مدارس چارتر دارند که در هر ایالت متفاوت است.

مدارس چارتر چگونه تامین بودجه می شوند؟

مدارس چارتری همانند مدارس دولتی سنتی، با دلارهای مالیات دهندگان تامین مالی می شوند. ایالت ها و بخش ها، به صورت متفاوتی مدارس چارتری را تامین مالی می نمایند. معمولاً مدارس چارتری بودجه های خصوصی دریافت می کنند، فراتر از آنچه که آنها و مدارس محلی از بودجه های عمومی، از طریق تشکیلات، بشر دوستی ها و خانواده ها دریافت می کنند.

مدارس چارتری چگونه کارمند استخدام می کنند؟

معمولاً مدارس چارتر تمایل دارند با معلمان غیر اتحادیه ای کار کنند. در سال تحصیلی ۲۰۱۰-۲۰۰۹، اتحاد ملی برای مدارس چارتری عمومی تخمین زده است که ۱۲ درصد از مدارس چارتری، توافق نامه های توافق نامه های جمعی با اتحادیه های معلمان داشته اند. در سال ۲۰۱۲، مرکز اصلاحات آموزشی برآورد کرده است که ۷٪ از مدارس چارتری دربرگیرنده ی معلمان اتحادیه است. مطالعات متعدد کشف نموده اند که معلمان و مدرسان در مدارس چارتری، نسبت به مربیان در مدارس عمومی با اداره ی منطقه ای، با نرخ بالاتری تعویض می شوند، به این دلیل که مدارس چارتر تمایل به استخدام مربیان بی تجربه دارند که مدارک کامل معلمان را ندارند. فقدان تجربه و افزایش تعویض در مدارس چارتری مهم است زیرا تعویض معلم می تواند موفقیت دانش آموزان را تضعیف کند. علاوه بر این، از آنجا که معلمان تجربه کسب می کنند، احتمالاً بر موفقیت دانش آموزان تاثیر می گذارند و رفتارهای انتقادی، از جمله حضور را بهبود می بخشند.

دانش آموزان در مدرسه های چارتری چگونه تحصیل می کنند؟

از لحاظ تحصیل، تحقیقات برای مدارس چارتری به عنوان یک گروه، نتایج متفاوتی یافتند (برخی بهتر و بقیه بدتر از مدارس عمومی با ادره ی منطقه ای عمل می کنند). به عنوان مثال، مطالعه گسترده ای در مورد داده های دانش آموزان از ۱۶ ایالت، از مرکز تحقیقات درمورد نتایج آموزشی (CREDO) در موسسه هوور دانشگاه استنفورد دریافتند که ۱۷٪ از مدارس چارتری، دستاوردهای علمی کسب کرده اند که بهتر از مدارس عمومی سنتی است در حالی که ۳۷ درصد بدتر از همتایان مدارس عمومی سنتی که به دانش آموزان مشابهی خدمت می کنند، عمل کرده اند. چهل و شش درصد هیچ تفاوتی نداشتند.

با این حال، نتایج در کشورهایی که قوانین بسیار متفاوت دارند، متفاوت است. برای مثال، در ایالت اوهایو و آریزونا که در آن یک استراتژی بازار کنترل شده، طیف وسیعی از ارائه دهندگان سودآوری و غیرسودآوری را با تامین عمومی اندک ایجاد کرده است، بسیاری از مدارس چارتر رتبه ی پایینی دارند و دانش آموزان مدارس چارتر دائما در سطوح پایین تری از همتایان خود در مدارس عمومی تحصیل می کنند.

یکی دیگر از مطالعات اخیر که توسط مرکز تحقیقات در زمینه نتایج تحصیلی (CREDO) انجام شده، تفاوت های عملکردی بین دانش آموزانی که در مدارس چارتری حضور دارند و دانش آموزانی که در زیر مجموعه ای از مدارس دولتی سنتی کوچک شرکت می کنند و دانش آموزان را به مدارس چارتر می فرستند (معمولا کمتر از ۲۰ درصد از مدارس عمومی) را در ۲۷ ایالت و شهر نیویورک بررسی نموده است. این مطالعه به طور متوسط در این مکان ها دریافته که مدارس چارتر در مقابل مدارس عمومی "فرعی" بر نمرات خواندن اثر مثبت کوچکی داشت و تأثیری بر نمرات ریاضی نداشت. همچنین این مطالعه دریافت که ثبت نام مدارس چارتر، کمتر از یک صدم از ۱٪ تغییرات در عملکرد آزمون دانش آموزان را توضیح می دهد. در طول جلسه لس آنجلس، دکتر جولیان واسکز هیلینگ^۱، استاد رهبری آموزشی و مطالعات سیاست در دانشگاه ایالت کالیفرنیا، ساکرامنتو، درمورد اندازه این یافته ها در ارتباط با سایر اصلاحات بالقوه آموزشی تصدیق کرد:

من می خواستم بدانم که چگونه آمریکایی های آفریقایی تبار تحت مطالعه CREDO عمل می کنند: ۰.۰۵ [انحراف استاندارد] تاثیر مدارس چارتر در مطالعه CRED در سال ۲۰۱۵ است. به این معنی که شما برای دیدن آن نیاز

^۱Dr. Julian Vasquez Heilig

به یک تلسکوپ دارید. کاهش اندازه کلاس، تاثیری بیشتر از ۴۰٪ دارد. ۱۰۰۰٪ تاثیر بیشتر نسبت به مدارس چارتر.

این نگرانی وجود دارد که مدارس چارتر در نحوه بهبود آموزش در جوامع رنگین پوست، نسبت به سایر سرمایه گذاری های آموزشی که اثرات بسیار بیشتری بر موفقیت نشان دادند، تأثیر بیشتری بر گفتگوی ملی داشته باشد.

یافته ها

یافته های به دست آمده از هفت جلسه، در زیر ارائه شده است. این یافته ها در چهار موضوع اصلی زیر

قرار دارند:

فقدان سرمایه گذاری آموزشی و آموزش باکیفیت در شهرهای مرکزی

منافع دریافت شده از مدارس چارتر

مشکلات دریافت شده با مدارس چارتر

نگرانی های مسئولیت پذیری

فقدان سرمایه گذاری آموزشی و آموزش باکیفیت در شهرهای مرکزی

چرا همه مدارس دانش آموزان آمریکایی آفریقایی تبار را سرخوره می کنند؟

- دکتر جیمز کامر، دانشگاه ییل^۸

در هر یک از جلسات، یک مسئله واحد وجود داشت: دانش آموزان بسیار زیادی از رنگین پوستان که در شهرهای مرکزی زندگی می کنند از فرصت های تحصیلی شایسته و مورد نیاز خود محروم هستند، اگر در جهانی موفق باشند، در آن جهان آموزش کلیدی است که درب را به آینده باز می کند. انتقاد از نابرابری های موجود، پرشور بود. برای بسیاری از خانواده ها در شهر مرکزی، آموزش با کیفیت در دسترس نیست. لستر یانگ^۹، عضو هیئت روسای دولت نیویورک، تصدیق نمود:

^۸Dr. James Comer, Yale University

^۹Lester Young

در حال حاضر جوامعی در نیویورک داریم که در آنجا والدین می گویند: "هیچ مدرسه متوسطی وجود ندارد که بتوانم فرزندم را در آن قرار دهم". در حال حاضر این یک مسئله است و آنچه ما باید از خودمان بپرسیم این است که برنامه چیست؟

آلیشیا مریودر^{۱۰}، سرپرست عمومی بخش انجمن مدارس عمومی دیترویت خاطر نشان کرد که منابع، اصل مشکل هستند:

بنابراین ما می توانیم آموزش عمومی را برگزینیم و کارهای خلاقانه در این زمینه انجام دهیم. اما من می خواهم توضیح دهم که هیچ کدام از این ها ارزان نیستند. و آنچه که باید در این گفتگو درموردش صحبت کنیم چیزی است که هزینه پول را تغییر می دهد و ما باید آن را در جدولی قرار دهیم که می خواهیم سرمایه گذاری کنیم یا می خواهیم بعدا پرداخت کنیم. و من همچنان ادعا می کنم بهترین سرمایه گذاری، هم اکنون است. بهترین سرمایه گذاری هم اکنون است و هیچ سرمایه گذاری عظیم تر از سرمایه گذاری در یک انسان وجود ندارد. این هرگز اتلاف نیست. بنابراین در آموزش عمومی ما به دنبال تامین مالی هستیم. من معتقدم این موضوع از بودجه عادلانه، یک شکاف موفقیتی نیست؛ یک شکاف فرصتی وجود دارد و آنچه ما باید انجام دهیم، پر کردن این شکاف فرصت ها و اطمینان از این است که دانش آموزان به فرصت هایی که به آن نیاز دارند می رسند.

تعدادی از شاهدان به دنبال فراتر از بحث های کنونی در مورد مدارس چارتر بودند و از گروه ویژه خواسته بودند تا به دنبال این مسائل بزرگ باشند. رابرت رانسی^{۱۱}، سرپرست مدارس شهرستان برووارد^{۱۲} در فلوریدا، گفت: هنگامی که شما انجمن هایی دارید که مدارس چارتر را در مقابل مدارس سنتی قرار می دهند، مسئله ی بزرگ، در مورد بودجه، رسیدن به نوع درستی از منابع، آموزش حرفه ای و سرمایه گذاری در آموزش ما برای توسعه کانال ارتباطی است.

دیوید پیکلر^{۱۳} در ممفیس، بنیانگذار و رییس بنیاد آموزش عمومی آمریکا، درمورد سیاست آموزشی رک بود: خانم ها و آقایان، من به شما بگویم که من معتقدم مدارس عمومی ما تحت حمله هستند. و آنها برای سالهای زیادی بوده اند.

^{۱۰} Alysia Meriweather

^{۱۱} Robert Runcie

^{۱۲} Broward

^{۱۳} David Pickler

در جلسه نیوهاون، جرمیا گریس^{۱۴}، مدیر شبکه مدارس چارتر در شمال شرق، موضوع بحث را بر حسب قدرت بیان کرد:

برای من این ماموریت بزرگتر از چارترها است. صادقانه بگویم که این بزرگتر از انتخاب است. این در مورد چیزی است که برای تجربه ی بودن سیاه پوست ها در آمریکا بسیار اساسی است و این انتقال قدرت به جوامع ما و بازگشت قدرت انتخاب به جای مجبور کردن به پذیرش آنچه که به ما داده می شود است، مهم نیست که این گزینه ها ممکن است چقدر ناکافی یا نامطلوب باشند. این یک بحث نیست. در حقیقت این موقعیتی است که در آن خانواده های سیاه پوست باید حق انتخاب محیط مدرسه را داشته باشند، به طوریکه نیازهای کودک را به بهترین شکل رفع کنند و در مدرسه ی یخش، چارتر، مغناطیس، مدرسه خصوصی یا غیره باشند.

افراد بسیاری احساس عمیق بی عدالتی اخلاقی در مورد یک سیستم مدرسه را بیان کردند که این مدارس دانش آموزان را از طریق نژاد و وضعیت اجتماعی-اقتصادی تقسیم می کنند. در اورلاندو، آلبرت فیلز^{۱۵} از انجمن ملی پیشرفت سیاهپوشان در شهرستان هیلسبروگ^{۱۶}، سیستمی را انتخاب نمود که در آن جداسازی نژادپرستانه ی دانش آموزان به رسمیت شناخته شده است:

ما مدارس جایگزین در شهرستان هیلسبروگ داریم که به نظر می رسد پر از افراد سیاه و قهوه ای است. و آنها می گویند که انبار در راه زندان است. بنابراین، همانطور که شما گزارش خود را انجام می دهید، می خواهم بگویم لطفاً به آن، به عنوان بخشی از فرایند خود نگاه کنید.

با این حال، بسیاری از آنها اشاره کردند که چارترها یک پاسخ درست نیستند. بیل کویگلی^{۱۷}، استاد دانشکده حقوق و وکیل حقوق مدنی، در شهر نیوآورلئان، شهر همه ی مدارس چارتر، چالش هایی که در تحقیق اصلاح موفق با آن ها رو به رو هستند را خلاصه نمود:

اصلاحات موفقیت آمیز مورد نیاز است، اصلاحات موفقیت آمیز درخواست شده است، همه ما این اصلاحات را می خواهیم، اما این سیستم در نیوآورلئان ایجاد نشده است و اگر قصد دارید به مدارس نگاه کنید، نمی توانیم تنها در اوج به این مدارس نگاه کنیم و همه چیز را بیرون نگاه داریم. اما ما باید به این سیستم به گونه ای نگاه کنیم که

^{۱۴}Jeremiah Grace

^{۱۵}Albert Fields

^{۱۶}Hillsborough

^{۱۷}Bill Quigley

انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان همواره از نظر آسیب پذیر ترین افراد، از نظر محروم ترین ها افراد و از نظر افرادی با بیشترین نیاز نگاه می کند و از این نظر، متاسفانه سیستم مدرسه در نیواورلئان درجه قبولی دریافت نمی کند.

شاید قوی ترین بیانیه توسط بندا نیمینوکز^{۱۸}، معلم جایگزین در سیستم مدرسه شهر دیترویت ایجاد شده: من در حال حاضر در این مدرسه زیست شناسی تدریس می کنم. اکثر دانش آموزان من کلاس ۹ هستند. آنها بیش از دو ماه بدون معلم شایسته بوده اند. من یک معلم جایگزین در یک پست خالی هستم؛ زیرا آنها نمیتوانستند معلم معمولی را در این موقعیت نگه دارند. وقتی که من آمدم، خواستار کتاب های درسی شدم. فقط ۱۲ کتاب درسی داشتند. بیش از نیمی از کتاب های درسی زیست شناسی پاره شده بودند. بنابراین از منابع خودم استفاده می کنم، مانند بسیاری از مربیان اختصاص داده شده به این منطقه، ما به صورت روزانه این کار را انجام می دادیم. غم انگیز است که اینجا در یک کلاس درس راه بروید و حتی نمی دانید که این یک کلاس زیست شناسی است. ما موادی نداریم، ما منابعی نداریم. من به جوانان آموزش دادم که هدفشان را بالاتر از شغلی به عنوان یک بازیکن بسکتبال قرار دهند. من می خواهم سرمایه گذاری بیشتری در جوانانمان ببینیم. جوانان ما باید در وسط خیابان راه بروند چون آنها از کنار ساختمان های رها شده و خانه هایی که باز هستند عبور می کنند. ما به کمک نیاز داریم و من از همه درخواست می کنم که بگویند می توانند به ما کمک کنند، لطفاً به ما کمک کنید. این آینده ماست.

در حالی که نگرانی در مورد عدم سرمایه گذاری در بسیاری از مدارس مرکزی شهر، برجسته بود، مدارکی وجود دارد که تعهد پایدار بسیاری از والدین به مدارس عمومی محلی و احساس عمیق از خسران زمانی که چنین مدرسی بسته شده بودند را نشان می دهد. یکی از والدین شیکاگویی یک اعتصاب غذا را شرح داد که برای حفظ مدرسه محلی از بسته شدن انجام شد:

ما در اعتصاب غذای ۳۴ روزه شرکت کردیم. ما غذا نمی خوردیم و به هر محل عمومی می رفتیم تا هر یک از اعضای هیئت مدیره مدرسه یا هر یک از سیاستمداران بدانند ما چه احساسی داریم. و پس از ۳۴ روز، یک لحظه تاریخی ایجاد شد و تنها مدرسه ای که تا کنون در این منطقه بسته شده بود، به عنوان یک مدرسه مجدداً باز

^{۱۸}Brenda Niminocks

شد، یک مدرسه محلی ... مدرسه در حال حاضر باز است و والدین درگیر هستند و این چیز خوبی است که ادامه دارد. این یک پیروزی برای چیزی است که از دست داده بودیم. بنابراین وقتی والدین گوش می کنند، چیزهای خوبی مربوط به آموزش عمومی می توانند مطرح شوند.

والتر آمرانی^{۱۹}، مدیر نهبانان صلح نیواورلئان نیز مدارس محلی را برای فعال کردن مشارکت والدین برجسته می کند:

مدرسه محلی در سر و کار داشتن با دانش آموزان شهری مهم هستند. زمانی که فکر می کنم سال قبل ۱۷ میلیون نفر بودند، ما ۳۳ میلیون دلار هزینه کردیم. شما این بیست میلیون را میگیرید و آن را در مدارس محلی سرمایه گذاری می کنید، بیشتر والدین ما فقط مادر هستند، نمیتوانند برای گزارش کارت کنفرانس به طرف دیگر شهر بروند و سپس ما مردم را به اینجا آوردیم تا آن ها را از نیامدن بترسانیم، این کار درست نیست.

و باب ویلسون از سفر برای عدالت در شیکاگو اشاره کرد که هدف سرمایه گذاری باید عرضه ی مدارس عمومی با کیفیت بالا به همه دانش آموزان باشد:

هر کودک باید آموزشی در سطح جهانی داشته باشد. ما باید بتوانیم خانه هایمان را ترک کنیم و به مدرسه ای در سطح جهانی برویم که فاصله ی آن قابل پیاده روی باشد. همه ی ما چیز مشترکی را می خواهیم. مدارس ما هرگز به اندازه کافی تامین مالی نشده اند. هرگز. من قصد دارم این را دوباره بگویم: آنها هرگز به اندازه کافی تامین نشده اند. به همین دلیل شما مدارس محلی کم کار در شهر هایمان دارید.

منافع به دست آمده از مدارس چارتری

به عنوان بخشی از جلسات، متصدیان مدارس چارتر، مدافعان، دانش آموزان و والدین برای شهادت دعوت شدند. به طور کلی طرفداران در مورد مدارس چارتر نظر مثبتی داشتند. موضوعی که مدارس چارتر مأموریت مهم را انجام می دهند در همه ی مکان های جلسه رایج هستند. با توجه به تعدادی از مدافعان مدرسه چارتر، دانش آموزانی که از مدارس خود فارغ التحصیل می شوند به احتمال زیاد به دانشگاه می روند. دونیال مگگی^{۲۰}، مدیر دبستان آکادمی سامرست^{۲۱} در شمال فلوریدا در شهرستان برووارد، این بیانیه را صادر کرد:

^{۱۹}Walter Umrani
^{۲۰}Donyale McGhee
^{۲۱}Somerset

مفتخرم که این بعد از ظهر اعلام کنم من برای یک مدرسه چارتری کار می‌کنم که سال گذشته ۹۶٫۵ درصد از دانشجویان مرا فارغ التحصیل کرد. نه تنها آنها را فارغ التحصیل کردیم، بلکه ۸۶٪ از دانشجویان آمریکایی آفریقایی تبار و اقلیت و دانش‌آموزان اسپانیایی در سراسر ایالت فلوریدا به دانشگاه رفتند و یکی از دانش‌آموزان ما در واقع به دانشگاه استنفورد رفت.

همانطور که بیانات مکی اشاره می‌کند، برخی مطالعات نشان داده‌اند دانش‌آموزانی که در دبیرستان‌های چارتری حضور دارند، بیشتر به دانشگاه توجه می‌کنند. تحقیقات دیگر نشان می‌دهند که ممکن است مدارس چارتری، دانشجویان با انگیزه‌تری را جذب کنند که صرف نظر از نوع دبیرستانی که در آن تحصیل می‌کنند، به احتمال زیاد در دانشگاه حضور پیدا می‌کنند. با این حال تحقیقات دیگر نشان می‌دهند که نرخ بالای فارغ التحصیلی و رفتن به دانشگاه گاهی اوقات تابعی از انتقال فعالانه‌ی تعداد زیادی از دانش‌آموزانی است که با حضور، رفتار یا یادگیری قبل از محاسبه‌ی این آمارها مبارزه می‌کنند.

در همان زمان، مدارس چارتری وجود داشتند که مانند سایر مدارس عمومی، برای پذیرش و حفظ همه‌ی دانش‌آموزان کار می‌کردند. کتی دافی^{۲۲}، مدیر عامل مدرسه دبستان دولتی دموکراسی گفت:

در چند هفته، اولین فارغ التحصیلان دانشگاه ما قصد داشت در آن مرحله در دانشکده‌ها و دانشگاه‌های برتر کشور گام بردارد، از جمله دانشکده بوستون، دانشگاه نیروی دریایی و دانشگاه هوارد^{۲۳}. و صدها نفر پشت سر هم در همان دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها قرار دارند ... دبستان دموکراسی برای همه دانش‌آموزان باز است، بدون در نظر گرفتن نژاد، مذهب، درآمد وضعیت مهاجرت، آنها به طور ویژه‌ای به شاگردهای ویژه یا شاگردهای زبان انگلیسی نیاز دارند. میانگین مدرسه ما در در قیمت رایگان و کاهش قیمت ناهار، بالاتر از [میانگین] بخش‌های ما در نیویورک است و در درصد آموزش ویژه در نیویورک تقریباً مشابه است: ۱۸٪. حدود ۵٪ از دانش‌پژوهان ما در مسکن خانه‌های موقت هستند. دبستان دموکراسی مفتخر است که هرگز دانش‌آموز را اخراج نمی‌کند. ما افتخار می‌کنیم که بدون توجه به سوابقی که ممکن است دانش‌آموزان بیاورند، به توانایی هر دانش‌آموز اعتقاد داریم. برخی از متصدیان مدرسه چارتر به موفقیت‌های خود در برابر چالش‌های اجتماعی و اقتصادی افراطی که اکثر دانش

^{۲۲}Katie Duffy

^{۲۳}Howard University

آموزان با آن روبرو هستند، اشاره می کنند. کیت مهوک^{۲۴}، بنیان گذار مدارس شهر Crescent در نیواورلئان، این چنین بیان می کند:

این چالشی برای انجام کار در مدارس ما است که در آن فقر چالش های فراوانی برای خانواده های ما به ارمغان می آورد. اما خانواده ها واقعا می خواهند در مدارس ما باشند. و هر بار که ما پیمایشی در این کشور یا در این شهر یا برای خودمان انجام می دهیم، نتایج نشان می دهد که ۸۰، ۹۰ و ۱۰۰ درصد از خانواده ها از مدرسه ما راضی هستند. و من به والدینم اعتماد دارم، به والدینم اعتماد دارم تا در مورد دانش آموزانشان تصمیم بگیرند. ما در سه مدرسه ی خود ثبت نام کرده ایم. اگر ما به خانواده هایمان خدمت نکردیم، احساس می کنم آنها به جای دیگری می روند. این یکی از راه هایی است که می دانم علاوه بر موفقیت تحصیلی، باید انجام دهیم.

کیفیت یک استدلال بود که تقریبا از طریق مدارکی به نفع مدارس چارتر اداره می شود. جامار مک کنیلی^{۲۵} از مدارس الهام بخش در نیواورلئان، تاکید کرد:

من شما را ترغیب می کنیم، بله، این یک گفتگو است که باید انجام دهیم، اما ما باید بر کیفیت تمرکز کنیم، زیرا ما نه تنها در خیابان های نیواورلئان بلکه در کشورمان آن را از دست می دهیم. و آنچه در مدرسه هایمان می بینم، صرف نظر از اینکه چگونه می خواهید آن را تعریف کنید زیرا ما یک مدرسه عمومی هستیم، من می بینم که بچه های سیاه پوست و قهوه ای پوست یاد می گیرند دبیرستان ما یک مدرسه دانشگاهی درجه یک است که برای بچه های فقر آمده است. من بچه هایمان را می بینم که رقابت می کنند و وارد دانشکده های عالی کشور می شوند. من می بینم که بچه های سیاه پوست با نابرابری ها مبارزه می کنند. من در مدرسه K-8 می بینم که بچه ها در حال انجام بهترین کارها هستند. آیا این دانش آموزان واقعا به دبیرستان می آیند تا برای رقابت آماده شوند؟

این ادعا که مدارس چارتر دانشجویان برتر را "گلچین می کنند"، توسط برخی از متصدیان مدرسه چارتری رد شد. در جلسه ممفیس مایا بوگ^{۲۶}، مدیر عامل مرکز مدرسه چارتری ایالت تنسی^{۲۷}، اظهار داشت:

افراد درمورد مدارس چارتری که کودکان را با لگد به بیرون پرت می کنند، بسیار صحبت می کنند. این موارد در مدارس سنتی مشابه است. بنابراین این بدان معناست که میزان ماندن دانش آموزان ما در مدرسه های چارتر تقریبا

^{۲۴}Kate Mehok

^{۲۵}Jamar McKneely

^{۲۶}Maya Bugg

^{۲۷}Tennessee

برابر با مدارس سنتی است. ما ۹۷٪ نرخ حضور در دبیرستان های مدارس عمومی و ۸۹٪ نرخ فارغ التحصیلی داریم که بسیار زیاد است.

تقریبا تمام مدافعان مدرسه چارتر خود را به عنوان حامیان برجسته آموزش عمومی وصف می کنند. ناتاشا شری پرز^{۲۸}، یکی از والدین مدرسه چارتر عمومی در نیویورک، تقاضای پرشور برای وحدت ایجاد کرد:

فرزندان ما مستقیما استحقاق بهترین آموزشی را دارند که می توانیم در بروکلین ارائه دهیم. و انواع مدرسه هایی که برای فرزند من فراهم می شود، مدارس غیر سودآور هستند، دبیرستان های چارتری مسئولیت پذیر عمومی که ۱۰۰٪ از دانش پژوهان فارغ التحصیل دبیرستان را به دانشکده می فرستند. ما بر دلار عمومی عمل می کنیم که همه چیز درمورد دانش آموزانی است که به طور کامل ثبت نام کرده اند و شکاف پیشرفت را بسته اند. ما همچنین مدارس منطقه ای را تشویق می کنیم. ما با آنها همکاری می کنیم و با اداره ی آموزش شهر نیویورک مشارکتی ایجاد کردیم تا بتوانیم این شیوه ها را با مدارس منطقه ای به اشتراک بگذاریم. ما آنچه را که موعظه می کنیم و آموزش می دهیم تمرین می کنیم و برای همه کودکان بهترین را می خوانیم، مهم نیست که به چه مدرسه ای می روند. امروز ایالات متحده آمریکا موضع خود در زمینه آموزش را با کیفیت بالا نشان می دهد و من فقط می خواهم همه چیزهایی که آموخته اید را درک کنید و واقعا منطقه را بر اساس منطقه بررسی کنید، این بهترین چیز برای همه است. لطفا ما را جدا نکنید، ما را متحد کنید.

همان طور که انتظار می رود، مدافعان و متصدیان مدرسه چارتری معتقدند که مدارسشان آموزش های قوی ارائه می دهند و بسیاری از افراد معتقدند که این آموزش بهتر از مدارس دولتی محلی است.

بعضی از اعضای جامعه، دانش آموزان و اعضای خانواده نیز در بخش های تفسیر عمومی جلسات صحبت کردند. نظرات هم بین حمایت و تفسیر نگرانی در مورد مدارس چارتر تقسیم شده است. بعضی از آنها در مورد دوست داشتن مدرسه چارتر صحبت کردند؛ زیرا این مدارس "بهترین آموزش" را ارائه می دهد. همان طور که در بخش بعد توضیح داده می شود، سایر والدین و معلمان شرح می دهند که دانش آموزان به دلیل داشتن نیازهای ویژه، به طور نامناسب طبقه بندی شدند و/یا به طور مداوم به حالت تعلیق درآمده و از مدرسه هیئت منصفه حذف می شوند.

^{۲۸}Natasha Sherry-Perez

مشکلات دریافت شده با مدارس چارتر

تعدادی از مشکلات دریافت شده با مدارس چارتر نیز در جلسات تسطیح شدند. این مشکلات شامل:

- مسائل مربوط به دسترسی و نگهداری
- نگرانی در مورد کیفیت
- مسائل مربوط به پاسخگویی و شفافیت
- چالش های انتقال
- نگرانی در مورد چارتر های سودآور

مسائل مربوط به دسترسی و نگهداری

این ادعا که مدارس چارتری گزینه های بیشتری برای خانواده ها ارائه می دهند، اغلب با حساب های ثبت نام و اقداماتی که برای بسیاری از مدارس چارتری رایج دیده می شوند، در نظر گرفته می شود. بسیاری از شرکت کنندگان در مورد دانش آموزانی با نیازهای ویژه شهادت دادند، کسانی که با تست ضعیف پذیرفته شده اند یا افرادی که به عنوان یک چالش رفتاری مطرح می شوند، پذیرفته نمی شوند و یا زمانی که ثبت نام کردند، آموزش دیدند و یا از بسیاری از مدارس چارتر مشاوره گرفتند.

در نیواورلئان، مرکز حقوق فقر جنوب، دادخواستی علیه بهبود بخش مدارس تنظیم نمود زیرا دانش آموزان با آموزش ویژه، از تمامی مدارس چارتری که درخواست نمودند، رد شدند. هیلاری شلتون^{۲۹}، مدیر اداره انجمن ملی پیشرفت سیاه پوستان در واشنگتن خاطرنشان کرد:

تجربه ناگوار ما این است که در برخی موارد، مدارس چارتر برای تداوم تبعیض استفاده می شوند. در حالی که مدارس عمومی ملزم هستند هر دانش آموز را بپذیرند، این یکی از گزینه های مدارس چارتر برای جانی است، نه جمال یا جوزه^{۳۰}.

شاهدان توضیح دادند در حالی که یک مدرسه چارتر ممکن است ادعا کند برای همه ی دانش آموزان باز است، بین مسندهای رزرو شده برای هر روند گزینش شانس، ثبت نام انتخابی، استفاده از فرایندهای انضباطی و مشاوره

^{۲۹}Hilary Shelton
^{۳۰}Johnny, Jamal or Jose

از دانشجویان، ممکن است ای امر واقعا انحصاری باشد. با توجه به تصدیق وکیل حقوق مدنی، دکتر بیل کویگلی^{۳۱}، استاد دانشکده حقوق لویولا:

آنچه ما داریم گروهی بسیار کوچکی از مدارس انتخابی است که برای اکثر مردم نیواورلئان قابل دسترسی نیستند. آنها مدارس چارتر هستند که برای ثروتمندان محفوظ می باشند. آنها شدیداً برای کودکان سفید پوست شهر نیواورلئان رزرو شده است. آنها فرآیند ویژه و غیر شفاف دارند. آنها در فرآیند برنامه ای که سایر افراد شهر نیواورلئان در مورد آن صحبت کرده و از آن استفاده می کنند، شرکت نمی کنند. به عنوان مثال، در یکی از مدارس با امتیاز بالا، ۵۳٪ سفید سفیدپوست، ۲۱٪ محروم اقتصادی و ۴٪ ویراستار ویژه هستند، بنابراین در مقایسه با سیستم کلی که ۷٪ سفیدپوست هستند، ۷ برابر سیستم سفیدپوست دارد. این تنها یک چهارم است که از لحاظ اقتصادی به عنوان سیستم و به عنوان یک کل یکپارچه شده است و به عنوان یک کل، دارای کمتر از نصف دانش آموزان آموزش ویژه در سیستم است.

اکثر مطالعات دریافته اند که به طور کلی مدارس چارتری بیشتر از مدارس عمومی از نظر نژادی و اقتصادی جداسازی می شوند، از جمله فراموش کردن زبان آموزان انگلیسی و دانش آموزان ویژه تحصیلی نسبت به مدارس دولتی در مناطقی که در برخی از ایالت ها مانند لوئیزیانا، چارتری ها اجازه می دهند که سیاست های پذیرش را مشابه با مدارس خصوصی تنظیم کنند. در سایر ایالت ها مانند کالیفرنیا، این عمل غیرقانونی است. با این حال، یکی از مطالعات اخیر اتحادیه ی آزادی های مدنی امریکا^{۳۲} نشان داد که یکی از پنج مدرسه ی چارتر کالیفرنیا، با اعلان عمومی سیاست هایی که دسترسی را برای دانش آموزان نیازمند محدود می کند، قوانین ایالتی را نقض می نمایند. بیرون انداختن دانش آموز یک مشکل بزرگ شرح داده شده بود. باب ویلسون، یکی از اعضای سفر عدالت از شیکاگو در ایالت ایلینویز، در مورد یک مطالعه محلی شهادت داد که این مطالعه نشان داد میزان اخراج مدارس چارتر شیکاگو، بر اساس هر دانش آموز بیش از ۱۰۰٪ بالاتر از مدارس عمومی شیکاگو بود. ویلسون اشاره کرد که یک مدرسه چارتر در شیکاگو ادعای نرخ فارغ التحصیلی ۱۰۰٪ دارد، "با این حال تنها ۴۰ درصد از دانش آموزان تازه وارد آنها فارغ التحصیل می شوند. بنابراین بین دانش آموزان جدیدالوورد و ارشد، ۶۰٪ به علت تعلیق، اخراج و ... بیرون انداخته شدند.

^{۳۱}Bill Quigley
^{۳۲}ACLU

مطالعات دیگر که توسط شاهدان ذکر شده، الگوهای مشابه را نشان می دهند. به عنوان مثال، بازبینی سه ساله داده های اخراج نشان داد که مدارس چارتر واشنگتن دی سی، ۶۷۶ دانش آموز را اخراج کردند، در حالی که مدارس دولتی محلی تنها ۲۴ کودک را اخراج کردند. در طول جلسه لس آنجلس، یکی از اعضای هیئت مشاوره به مطالعه اخیر اشاره کرد که "مدارس چارتر نسبت به مدارس دولتی سنتی، درصد بالاتری از دانش آموزان سیاه پوست و معلول را معلق کرده اند." مطالعه ای که عضو هیئت مشاوره به آن اشاره کرد توسط پروژه حقوق مدنی UCLA در سال ۲۰۱۶ انجام شده است، آن ها دریافتند که احتمالا مردان سیاه پوست در مدارس چارتر بیش از سه برابر بیشتر از همتایان سفیدپوست خود اخراج یا تعلیق می شوند و تقریبا ۵۰ درصد از دانش آموزان سیاه پوست در مدرسه چارتری حضور دارند که در آن مدارس نرخ تعلیق دانش آموزان سیاه پوست حدود ۲۵٪ در سال بود.

والدین با جزئیات توضیح داده اند که این عرف در عمل است. کلارنس اسرولر، یکی از والدین سابق مدارس چارتری در شهر نیویورک، موارد زیر را به اشتراک گذاشت:

پسر من با هیاهوی زیاد، در آکادمی موفقیت هارلم^{۳۳} پذیرفته شد. در اولین روز مدرسه، به من گفته شد که او بی تمرکز بوده و نیاز به انضباط دارد. من همانند او هستم، "صحیح". آنها استانداردهای بالا دارند. آنها پشت صندلی نشسته بودند و کاغذ و دفترچه یادداشت به آنها می دادند و بلافاصله و به طور سیستماتیک با این سیستم ها، کودکان را شناسایی می کردند که می دانستند این کار مشکل خواهد بود و پسر من با چهار بچه ی دیگر در میان آنها بود. در عرض سه روز آنها را در پشت کلاس با هم در یک میز قرار دادند و یکبار دیگر همانند هر روز، یکی از آن بچه ها گم می شد و آنها رفته بودند. من تسلیم بودم و این کار فقط دوازده روز ادامه داشت ... نمیتوانستم درک کنم که مدرسه ای که ادعا می کرد عمومی است به من بگوید: "گوش کن. چیزی برای پسر شما اشتباه است. شما باید بروید"

تجربه اسپرولر^{۳۴} در تحقیقی منعکس شده که نشان داد برخی مدارس چارتر شهر نیویورک به طور مرتب سیاست های تعلیق و اخراج را می پذیرند، که نویسندگان ادعا می کنند این مدارس حقوق مدنی دانش آموزان را نقض می کنند.

^{۳۳}Harlem
^{۳۴}Sproowler

اقدام های محرومیت در مدارس چارتر، به کسانی که با چالش های "رفتاری" شناخته می شوند، محدود نمی شود؛ این اقدامات می توانند به دانش آموزانی که از لحاظ تحصیلی مبارزه می کنند، گسترش یابد. آلسیا جوزف^{۳۵} مدرس ویژه مدرسه دولتی شهر نیویورک توضیح می دهد در مدرسه ی او چگونه "دو هفته قبل از امتحان، بچه ها را از مدارس چارتر دریافت می کنیم. بچه ها می دانند آن ها را در آزمون نمی گذارند، پس آنها را به مدرسه عمومی بر می گردانیم. بعد از ۳۱ اکتبر، تعداد زیادی از بچه ها را دریافت کردیم زیرا آنها پول نداشتند".

نظر رابی نیوبولد^{۳۶}، معاون رئیس فدراسیون معلمان آمریکا، مشابه بود:

در مدرسه های چارتر، هر کودکی که درخواست می کند، پذیرفته نمی شود یا نمی تواند بماند. و تنها انتخاب والدین، انتخاب برنامه برای تکمیل آن است. روند برنامه نیز به دخالت والدین نیاز دارد و موانع زیادی برای برخی از والدین وجود دارد تا درگیر زندگی روزمره فرزندان شوند. و حقیقت این است که اکثر چارتری های پرکار، فقط دانشجویان را می پذیرند که به احتمال زیاد موفق می شوند. معمولاً شواهدی از مدارس چارتر می بینیم که نشان می دهد آن ها دانشجویان را تنبیه می کنند یا برای تعلیق آن ها از سیاست های انضباطی خشن استفاده می کنند و بعد از آن برخی از دانش آموزان آسیب پذیر تر را اخراج می کنند. و این دانش آموزان در نهایت به مدارس عمومی سنتی باز می گردند؛ با این حال پول در مدرسه چارتری باقی می ماند.

در طول دادگاه لس آنجلس، یک دانش آموز زمانی که از مدارس چارتر خارج شد، تجربه های روانی نوجوانان را شرح داد:

دوست من از مدرسه چارتر اخراج شد و به کولسوسوم بازگشت و مجبور شد که همه چیز را به اتمام برساند. و برایش بسیار تحقیر آمیز بود برای دیگران دهد که او را از آنجا بیرون کردند، چرا که او اعلام کرد "اوه، من برای یک مدرسه چارتری کافی نبودم، من به اندازه کافی خوب نبودم یا من برای مدرسه چارتری به اندازه کافی عمل نکردم". این جایی است که جنبه عاطفی رها کردن یک مدرسه چارتری برای اخراج بچه ها از مدارس چارتر به دلیل نمرات است، که من احساس می کنم برای والدین و دانش آموزان غیرعادلانه و دشوار است.

نگرانی ها در مورد کیفیت

در مورد کیفیت مدرسه چارتر نیز نگرانی هایی وجود دارد. به عنوان مثال، در میسی سیپی، دکتر ارل واتکینز، رئیس کمیته آموزش انجمن ملی پیشرفت ساهپوستان در ایالت میسی سیپی، تصدیق کرد که تحت کد ۳۷۲۸۴۷ میسی سیپی:

ممکن نیست بیش از ۲۵٪ معلمان در یک مدرسه چارتر در میسی سیپی از مقررات مجوز معلمان دولتی معاف باشند. مدیران مدارس چارتر در میسی سیپی مجبور نیستند گواهینامه بگیرند و میتوانند فقط مدرک لیسانس را در آن مدرسه نگه دارند ... [مقایسه آن با] مدارس دولتی سنتی که در آن ۵ درصد از کارکنان می توانند بیرون درس دهند یا تصدیق نمی شوند و مدیران در مدارس چارتری میسی سیپی باید به عنوان مدیر تایید شوند، بدین معنا که حداقل باید مدرک کارشناسی ارشد برای صدور گواهینامه AA در آن منطقه خاص داشته باشند. بنابراین ما با همان قوانین بازی نمی کنیم تا اطمینان حاصل کنیم که آنچه برای فرزندانمان درست است انجام می دهیم. یکی از متصرفان مرکزی مدرسه های چارتر این است که اگر آنها تعهدات آموزشی که در چارترها اعمال می شود را اجرا نکنند، بسته می شوند (مثلا اگر مدرسه دارای مسائل مالی، عملکرد تحصیلی و ... پایین باشند). در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷، تقریباً ۲۱۱ مدرسه چارتری در سراسر ایالات متحده تعطیل شده اند. از سال ۲۰۰۱، حداقل ۲۵۰۰ مدرسه چارتر بسته شده اند که بر حدود ۳۰۰،۰۰۰ کودک آمریکایی که در مدارس ابتدایی و متوسطه ثبت نام می کنند، تاثیر می گذارد. تعطیلی مدرسه به طور نامتناهی بر دانش آموزان سیاه پوست تاثیر می گذارد. در سال ۲۰۱۳، تجزیه و تحلیلی در شیکاگو نشان داد که دانش آموزان سیاه پوست، ۴۰ درصد از ثبت نام دانش آموزان در منطقه را تشکیل می دهند، اما ۸۸ درصد از دانش آموزان تحت تأثیر تعطیلی قرار گرفته اند. به همین ترتیب در فیلادلفیا، دانش آموزان سیاه پوست ۵۸ درصد از ثبت نام منطقه را تشکیل دادند، اما ۸۱ درصد از دانشجویانی تحت تأثیر تعطیلی قرار گرفتند. در طی جلسه ممفیس، مروین اسکات^{۳۷}، مدیر انجمن ملی آموزش توضیح داد که چگونه مدارس تعطیل شده به طور ویژه به دانش آموزان سیاه پوست آسیب می رساند: دانش آموزان سیاه پوست به طور خاص تحت تاثیر بسته شدن مدارس قرار گرفتند. از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۲، دانش آموزان سیاه پوست، ۲۹ درصد از تمام دانشجویان ثبت نام شده در مدارس چارتر ایالات متحده بودند، با این حال ۴۵ درصد از دانش آموزان در مدارس چارتری که در آن سال ها بسته شده بودند، سیاه پوست بودند.

در حالی که بعضی اوقات تعطیل شدن مدارس، به صورت مدرکی دیده می شود مبنی بر اینکه در واقع مدارس چارتر پاسخگو تر از مدارس عمومی هستند، تعطیل شدن مدارس چارتر می تواند به طور جدی یادگیری دانش آموزان را مختل کند، به ویژه هنگامی که تعطیل شدن در طول سال تحصیلی رخ دهد. اسکات^{۳۸} بیشتر تأثیر تعطیل شدن مدارس بر دانش آموزان و خانواده ها را شرح داد:

مدارس سنتی یا پرجاذبه نسبت به مدارس چارتر، گزینه های تحصیلی پایدارتری برای جوامع می باشند. چهل درصد از تمام مدارس چارتری باز شده در سال ۲۰۰۰، بیشتر از سال ۲۰۱۳ فعال نبودند. چارترها تعطیلی مدارس را به عنوان مدرکی برای پاسخگویی بالا اعلام نمودند، اما فراتر از اختلالی که برای دانشجویان، خانواده ها و جوامع ایجاد کردند، مطالعه در سه شهر نشان می دهد که به طور معمول دانش آموزان مدارس چارتری تعطیل شده، به مدارس عالی تر نمی روند.

رابرت رونیچی^{۳۹}، مدیرکل مدارس شهرستان برووارد، در طی جلسه ی اورلاندو موقعیت مشابهی را شرح داد: من می توانم به شما بگویم از وقتی من در این ناحیه به سر می برم، به علت مسائل مختلف علمی، مالی و مسائل دیگری که رخ داده، حدود ۳۰ مدرسه ی چارتر را تعطیل نمودیم. ما معتقدیم که بازار به نقطه اشباع خود رسیده است. در طی سه سال گذشته دیدیم تعداد برنامه های چارتری از ۳۲ به ۱۹ و به ۵ رسید. مدرسه ی بخش برووارد، بیش از ۲۷۱،۰۰۰ دانش آموز را ثبت نام کرده و بیش از ۳۰۰ مدرسه دارد. تعطیل شدن ۳۰ مدرسه یعنی ۱۰٪ از مدارس، نشان دهنده اختلال قابل ملاحظه ای در آموزش دانش آموزان و عملیات بخش ها است. آلیکیا مریودر^{۴۰}، سرپرست عمومی موقت انجمن مدارس عمومی در دیترویت، مستقیماً توضیح می دهد که تعطیلی مدارس چارتری چگونه می تواند مناطق را آزار دهد:

می توانم بگویم که حتی این نزول [انجمن مدارس عمومی منطقه دیترویت] باید با مدرسه ای همکاری کند که اساساً در روز سه شنبه والدین را مطلع نمودند که در روز جمعه مدرسه بسته خواهد شد. ما برای کمک قدم برداشته ایم زیرا مراقب کودکان هستیم. و باور نکردنی است که کسی انتخاب کند این کار را انجام دهد. اما در این مورد هیچ نظارتی وجود ندارد.

^{۳۸}Scott

^{۳۹}Robert Runci

^{۴۰}Alycia Merriweather

مسائل مربوط به پاسخگویی و شفافیت

در بسیاری از جلسات، نگرانی در مورد شفافیت مالی و تناسب در مدارس چارتر مطرح شد. گری هیومن، مدیر منابع انسانی در مدارس عمومی همدن، موضوع شفافیت مالی را مطرح کرد:

اگر سازمانی نتواند نشان دهد که هر سنت را چگونه خرج می کند، نباید پول عمومی دریافت کند. رهبران مدرسه چارتر در برابر چنین مسئولیت پذیری عمومی با چنگ و دندان مبارزه می کنند و به دادگاه رفته و برای حفاظت از حقتان و نه برای آشکار سازی اطلاعات خاص به خصوص اطلاعات مالی، طرح دعوی می کنند.

یک معلم در دبیرستان مدارس چارتر واقعی آل کامینو^{۴۱}، نگرانی مشابهی در کینا کولینز^{۴۲} نیواورلئان مطرح نمود: به عنوان مربی در یک دبیرستان عمومی، من مستقیماً شاهد برخی مسائل جدی با شفافیت و مسئولیت پذیری بودم. رهبر سابق در محل مدرسه سابق من، از عدم نظارت توسط ناحیه مدرسه چارتر سو استفاده کرد و برای شراب لذیذ، استیک های دلپذیر و اتاق هتل های مجلل، اقدام به پرداخت هزاران دلار نمود. در این میان من هنوز هم به ۴۰ دانش آموز در کلاس نزدیک هستم. این پول برای دانش آموزان ما بود. متأسفانه برای دانش آموزان، معلمان و والدین، این یک مبارزه بی رحمانه بود تا رخ دادن بی عدالتی های شرم آور در مدرسه ی جامعه ما را نشان دهد. رابرت کوت جونیور^{۴۳} از هیئت آموزش هارتفورد، تاییدیه قطعنامه هیئت انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان را امضا نمود و خواستار مهلت قانونی برای چارترهای جدید است. کوتو گفت، "یک مهلت قانونی برای چارترهای جدید ضروری است. در ایالت کنکتیکوت، مدارس خصوصی که با بودجه ی عمومی تامین می شوند، به داشتن مشکلاتی با مسئولیت پذیری و شفافیت، انحراف تامین مالی از مدارس دولتی، نرخ های بیش از حد بالای تعلیق، اخراج و جداسازی نژادی ادامه می دهد".

میزانی که مدارس چارتری از نظر مالی پاسخگو و شفاف هستند، معمولاً بسته به قدرت قانون چارتری دولت تغییر می کند. به عنوان مثال با توجه مدار کدر قوانین چارتری دولت تنسی، "مدارس باید بازرسی شوند، آنها باید هر سال پیشرفت تحصیلی، مدیریت مالی و امکانات سازمانی را گزارش دهند و این اطلاعات را به مناطق و ایالات گزارش کنند. این را با میشیگان بسنجید، جایی که مطابق با اعلام مطبوعات مجاز دیترویت:

^{۴۱}El Camino

^{۴۲}Kina Collins

^{۴۳}Robert Cotto Jr

مالیات دهندگان میشیگان تقریباً ۱ میلیارد دلار در سال به سوی مدارس چارتر روانه می‌کنند. اما قوانین دولتی که چارترها را تنظیم می‌کند، در میان ضعیف‌ترین کشورها هستند و دولت در مورد نحوه صرف هزینه‌های مالیات دهندگان و چگونگی تحصیل کودکان، جوابگویی اندکی از آن‌ها تقاضا می‌کند.

گری هیسمن، مدیر منابع انسانی مدارس دولتی همدن در کانکتیکات، در اظهارات خود بیان نمود:

مدارس دولتی برای نشان دادن نحوه استفاده از پول عمومی، تعهد قانونی دارند و اکثر چارترها فاقد شفافیت مالی هستند. در بسیاری موارد ما نمی‌دانیم که مدرسه‌های چارتر، پول‌های که از ایالت کانکتیکات می‌آیند و سایر پول‌هایی که از ایالت کانکتیکات نمی‌آیند را چگونه صرف می‌کنند. یکی از مطالعات اخیر در مورد زنجیره مدرسه چارتر KIPP نشان داد که KIPP در مقایسه با مدارس محلی، در درآمد خود از منابع عمومی و خصوصی، بیشتر از ۶۵۰۰ دلار برای هر دانش‌آموز دریافت می‌کند.

الزامات مجوز مختلف برای مدارس چارتر، به ویژه الزامات تضعیف‌شده، به چارترها اجازه می‌دهد که به مربیانی که شایستگی کمتری دارند، حقوق کمتری پرداخت شود. در ایالت‌هایی که الزامات شفافیت مالی در آن‌ها کم است می‌توان نوع تصمیم‌گیری‌های بودجه را پنهان کرد، خصوصاً زمانی که با سایر استانداردها و الزامات تضعیف‌شده برای مدارس چارتر نسبت به مدارس دولتی سنتی همراه شود.

همچنین تفاوت‌های قابل توجهی در حقوق کارکنان مدارس چارتر وجود دارد، و سوالی مطرح می‌شود که آیا این استفاده مسئولانه از دلار مالیات دهندگان است. به عنوان مثال بر اساس اظهارات ارائه‌شده، "مدارس چارتر آکادمی، ۱۴۰۰۰ دانش‌آموز در ۴۱ مدرسه دارد و گرداننده‌ی آن، اِوا موسکوویتز^{۴۴}، در یک سال برای ۱۴۰۰۰ دانش‌آموز، به مبلغ نیم میلیون دلار درآمد دارد. و در مقایسه، در مدارس شهر نیویورک با ۱٫۱ میلیون دانش‌آموز و ۲۵ میلیارد دلار بودجه، رئیس دانشگاه ۲۱۲٫۶۱۴ دلار در سال درآمد دارد". در مقایسه با سرپرست مدارس در باتون روژ، بزرگترین جامعه در ایالت، که صد و چهل هزار دلار در سال درآمد دارد، سازندگان مدارس چارتری انتخابی در نیواورلئان، هر ساله بیش از یک چهارم یک میلیون دلار درآمد کسب می‌کند.

علاوه بر این، این ایده که پول در ساخت انجمن مدارس چارتری است، با مقدار پولی که در تلاش برای حفظ قوانین ضعیف چارتر، به ویژه در رابطه با نظارت مالی، شفافیت و حسابداری صرف شد، این امر بهتر نشان داده

شده است. بر اساس اظهارات جسیکا تانگ^{۴۵} از اتحادیه معلمان بوستون و متو کرگور^{۴۶} از کمیته وکلای حقوق مدنی و عدالت اقتصادی در ماساچوست، مدافعان چارتری ۲۵ میلیون دلار صرف کردند که بزرگترین هزینه رای دهی در تاریخ ماساچوست بود. مهمترین نکته، جایی است که پول از آنجا آمده است. بر طبق اظهارات تانگ: "۸۰٪ از خارج از ایالت، وال استریت، مدیران صندوق و افرادی که افشا نمی کنند و والتن (بود). وقتی که با حبس شدن، بهسازی بافت و تأمین بودجه مبارزه می کردند، آن ها کجا بودند؟ چگونهای در مورد خصوصی سازی نیست؟"

چالش های انتقال و بسته شدن مدارس

یکی از عوارض جانبی چارترسازی گسترده این است که کودکان حق ندارند در مدارس محله خود شرکت کنند. در بسیاری از جوامع، همه ی مدارس دولتی محله بسته شده اند. ممکن است کودکان برای پذیرش در مدارس چارتری مجاور رد شوند و یا به دلیل پر شدن چارترهای نزدیک، نتوانند در آن حضور پیدا کنند، یا ممکن است مدارس نزدیک به آن ها وجود نداشته باشد. در نتیجه، بسیاری از کودکان برای حضور در مدرسه باید به مسافت های طولانی سفر کنند.

در برخی از جوامع مانند دیترویت و ممفیس، به دلیل جمعیت کمتر در این شهرها، ثبت نام در مدارس عمومی محله کاهش می یابد و مدارس چارتر دانشجو آموزان بیشتری را ثبت می کنند. این ترکیب باعث تعطیلی مدارس دولتی در بسیاری از محله ها شده است. جیمز هیر، پژوهشگر گروه تحقیقاتی دو سیگما، این وضعیت را در دیترویت توضیح داد:

ما استحقاق آموزش واقعی در دیترویت را داریم، جایی که به خاطر سیاست دوگانه مدیریت مدرسه دولتی برای منقرض کردن آن و سپس ترویج مدارس چارتر، در بخش های خاصی از شهر ما هیچ مدرسه ای وجود ندارد. چارترها می خواهند در محدوده های مشخص بهتری در شهر کار کنند و این چیزی است که اتفاق می افتد. دکتر جو بوئی^{۴۷}، نماینده ایالت لوئیزیانا^{۴۸}، وضعیت مشابهی را در نیواورلئان توصیف کرد. به طور خاص، او بیان کرد که فقدان مدارس دولتی محلی در هر جامعه، چگونه بر شهر تأثیر داشته است:

^{۴۵}Jessica Tang
^{۴۶}Matthew Cregor
^{۴۷}Dr. Joe Bouie
^{۴۸}Louisiana

ما مدرسه محلی بیشتری در جامعه نداریم. و شما می بینید در جامعه سیاه پوستان، مدرسه بیش تر از آجر و ملات است، همانطور که شما می دانید. این یک سیستم پشتیبانی است. والدین هم اکنون نمی توانند به مدرسه بروند تا با معلم صحبت کنند. ما اتوبوس هایی داریم که بچه ها را می گیرند و به سه مدرسه ی محلی در شهر منتقل می کنند.

همانطور که جوزف مک کستر، معاون رئیس مدرسه ی چارتر دکتر مارتین لوتر کینگ جونیور^{۴۹} در نیواورلئان، معتقد است:

فرزندان ما صدمه می بینند. آن ها عذاب می کشند ... در ساعت ۶ صبح، زمانی که من به شمال شهر می روم، با من گردش کن. بیا اولین گروه کودکان را ببین که در زیر درخت در نور، در طوفان، بدون سرپناه در انتظار یک اتوبوس بودند که ممکن است بیاید یا نیاید.

وقتی که حضور دانش آموزان مدرسه، با محل خانه ی آن ها تعیین نمی شود، بسیاری از کودکان و خانواده ها باید برای تحصیلات خود فاصله ی قابل توجهی را بپیمایند. این دانش آموزان به جای صرف ساعات صبح یا بعد از مدرسه با خانواده خود و یا مشارکت در فعالیت های فوق برنامه و یا استراحت، این وقت با ارزش را در سفر به مدارس و سفر از مدارس صرف می کنند. همانطور که دکتر جو بوئی نماینده ایالت لوئیزیانا، شرح داد: "آنچه ما می دانیم این است که بچه های ما به علت شیادی در حمل و نقل، در ساعت ۴:۳۰ صبح بیدار می شوند، ساعت ۵ سوار اتوبوس می شوند و ساعت ۶ شب به خانه برمی گردند". تجربه دانش آموزان در نیواورلئان در تحقیقی منعکس شده است که افزایش زمان رفت و آمد برای حضور دانش آموزان در مدارس چارتر را نشان می دهد.

همانطور که در دیترویت مدرسه ها تعطیل شده است، نماینده ایالت شری گای داگنوگو بیان کرده که سیستم حمل و نقل محدود شهرها، چگونه دانش آموزان را تحت تاثیر قرار داده است:

ما استحقاق مدرسه را ایجاد کرده ایم، ما یک سیستم حمل و نقل عملیاتی در سراسر شهرمان نداریم. و بنابراین شما فرزندانمان را دارید که تبعید شده اند.

افزایش هزینه های حمل و نقل می تواند برای بخش ها افزوده شود. والتر آمرانی، مدیر نهبانان صلح نیواورلئان، شرح داد:

^{۴۹}Joseph McCaster, Assistant Principal at Dr. Martin Luther King Jr

مدرسه محلی در سر و کار داشتن با دانش آموزان شهری ضروری است. ما زمانی ۳۳ میلیون دلار هزینه می کنیم که گمان کنیم سال قبل ۱۷ میلیون دلار استفاده شد. شما این بیست و یک میلیون را میگیرید و آن را در مدارس محلی سرمایه گذاری میکنید. اکثر والدین ما مادران تنها هستند. آنها نمیتوانند برای کارت گزارش کنفرانس به آن طرف شهر بروند. و سپس ما مردم را به اینجا آوردیم و آنها را برای این که وارد نشوند، بترسانیم. این درست نیست.

همانطور که امرانی توضیح داده است، به دلیل افزایش تعداد دانش آموزانی که برای تحصیل به خارج از محله خود سفر می کنند، انتخاب مدرسه می تواند هزینه های حمل و نقل از جمله هزینه های انتشار گازهای گلخانه ای را افزایش دهد.

مسائلی با چارترهای سودآور

تقریباً ۱۳٪ از مدارس جارتری ایالات متحده توسط شرکت های سودآور اداره می شوند و تقریباً ۱۵ ایالت مدارس مجازی را مجاز نمودند که بسیاری از آنها توسط سازمان های سودآور اداره می شوند. در برخی موارد، چارتر غیرسودآور توسط یک شرکت مدیریت سودمند اداره می شود، که مدارس غیر سودآور، دستمزدهای قابل توجهی به آن ها می پردازند. با توجه به اینکه آیا چارترهای غیرسودآور و مجازی، مجاز هستند یا خیر، قوانین چارتر دولتی تغییر می کند. دکتر پاملا پوق^{۵۰}، رئیس آموزش برای کنفرانس انجمن ملی پیشرفت سیاهپوشان در ایالت میشیگان و عضو هیئت مدیره امور خارجه، طی اظهارات میشیگان در دیترویت، اشاره کرد: "چارترهای سودآور در تنسی و سایر ایالت ها مجاز نیستند و در بسیاری از ایالت ها، تحت نظارت دقیق قرار می گیرند. در میشیگان، چارترهای سودآور با نظارت کمی در حال گسترش هستند." همانطور که در اظهارات بکی پرینگل، معاون رئیس انجمن آموزش ملی آمده است، این موضوع چندین نگرانی را مطرح می کند:

ما نگران هستیم که بسیاری از مدارس چارتر ما توسط شرکت های سودآور اداره می شوند. دو تلاقی اصلی این است که حتی آنها مدرسه غیرسودآور محسوب می شوند و آنها توسط EMO هایی اداره می شوند که توسط مردمی که حتی در اجتماع و یا در ایالت نیستند، مدیریت می شود. آنها به مناطقی در پنسیلوانیا^{۵۱}، مانند شهر

^{۵۰}Dr. Pamela Pugh
^{۵۱}Pennsylvania

نیویورک می آیند و در حال حاضر سابقه طولانی در سوء مدیریت دارند، از سوء مدیریت مالی تا حل نکردن مسائل مربوط به حقوق صاحبان سهام و دسترسی.

حامیان سودآوری مدرسه های چارتری ادعا می کنند که می توانند ناکارایی سیستم مدرسه دولتی را کاهش دهند. و حامیان مدارس چارتری مجازی (که اکثر کلاس ها را از طریق اینترنت ارائه می دهند) ادعا می کنند که مدارس مجازی یک گزینه آموزش انعطاف پذیر برای دانش آموزانی است که ممکن است تعهدات دیگری داشته باشند، مانند بازیگران و ورزشکاران. علیرغم این مزایای گفته شده، تعدادی از مطالعات نشان داده اند که دانش آموزان در چارترهای سودآور و چارترهای مجازی، نرخ های پایین تری نسبت به همتایان خود کسب نمودند.

اظهارات در سراسر مکان ها، از طرفداران و مخالفان مدارس چارتری، به طور مرتب باعث نگرانی در خصوص چارترهای سودآور شده است، از جمله آن هایی که توسط سازمان های مدیریت آموزش سودآور (EMOS) اداره می شود. مدارس چارتر مجازی سودآور، برای نگرانی های خاص وارد شده اند.

کتی دافی، مدیر مدرسه ی دبستان عمومی دموکراسی، یک دیدگاه مشترک را بیان کرد:

متصدیان سودآوری هیچ مشکلی در آموزش ندارند. من این را درک نمی کنم. هیچ دلیل خوبی برای دولت های ما وجود ندارد که اجازه بدهند این اتفاق برای بچه های ما رخ دهد. آنها دارایی ها و بدهی ها نیستند و با آن ها نباید این گونه رفتار شود.

این نگرانی نیز توسط رافیک کالام^{۵۲}، مدیر عامل شرکت های آموزشی مدارس چارتر آمریکایی و همکار و مدیر عامل مدارس چارتر برای نوآوری و تحول آموزش های ذهنی، اینگونه بیان شده است:

سودآوری در تعریف، ایده ای را خراب می کند که در هسته است، که تلاشی مبتنی بر خدمات و مبتنی بر کارگر دانش است. و به عنوان مدرسه ی سودآور با سهامدارانی که در نهایت، این سود قیمت آن هاست. بنابراین برای آنچه که برای آنها اهمیت دارد و آنچه که شما به مشتری خود ارائه می دهید، باطل است.

جودی دیگل، وکیل مدافع قانونی جنوب، در فلوریدا توضیح داد " ما چگونه شاهد تقلب در مدارس سودآور فلوریدا هستیم و این یک نگرانی بزرگ است ". نگرانی های مشابهی در لس آنجلس مطرح شد. به عنوان مثال جوزه آلکالا^{۵۳}، معلم و عضو انجمن معلمان کالیفرنیا، توضیح داد:

^{۵۲}Rafiq Kalam Id-Din
^{۵۳}Jose Alcala

آن چیزی که شروع به دریافت آن می کنیم سودی است که زمان به دست آوردن بودجه می گیریم... ما دانش آموزان خود را از دست می دهیم زیرا آنها به جوانان ما وعده می دهند که سریع تر فارغ التحصیل می شوند؛ چرا که وعده ی فناوری و تمام این منابع را می دهند. و این جوانان ما را ترک می کنند، ADA را با خود می برند و سپس برای مقررات فارغ التحصیلی خود برمی گردند.

در جلسه اورلاندو و نیوهیون، شرکت کنندگان نگرانی هایی در مورد مدارس مجازی چارتری مطرح کردند که بسیاری از این مدارس مجازی سودآور هستند و می توانند سود بیشتری به دست آورند؛ چرا که آنها در مدارس آجری و ملاتی سرمایه گذاری نمی کنند و معمولاً معلمان کمتری برای کمک آنلاین به دانش آموزان استفاده می کنند. رابرت رانی، مدیرکل آموزش شهرستان برووارد، این مسئله را در طی جلسه اورلاندو شرح داد: یکی از روندهایی که ما نیز دیده ایم این است که مدارس چارتر مجازی مسائل زیادی دارند. ما آن را فقط در برووارد نمی بینیم، بلکه گمان می کنم در سراسر کشور اینگونه است. من فکر می کنم که این مدل واقعاً مورد سوال قرار می گیرد.

نگرانی درمورد مسئولیت پذیری

شما باید نسبت به مردم این شهر، جامعه و مردمی مثل مسئولیت پذیر باشید... تلاش کنید تا این شهر را به حالت قبل برگردانید.

- والتر آمرانی، مدیر نگرهبانان صلح نیواورلئان

مانند آمرانی، دانش آموزان، والدین، رهبران مدرسه و جامعه نیز بر نیاز بر مسئولیت پذیری در سراسر سیستم مدرسه دولتی، به ویژه در مدارس چارتری، تأکید دارند. در هر جلسه، شرکت کنندگان اظهاراتی در مورد سه جنبه پاسخگویی و مسئولیت پذیری بیان کردند: (۱) عدم پاسخگویی در سراسر سیستم آموزشی؛ (۲) مزایای پاسخگویی مدرسه چارتر؛ و (۳) فقدان مسئولیت پذیری در مدرسه چارتر.

بسیاری از شرکت کنندگان جلسه استدلال نمودند که سیستم مدارس دولتی سنتی، به طور مداوم بسیاری از کودکان را بدون نتیجه سرکوب می کنند. در هر جلسه، حامیان مدرسه چارتری برای چگونگی مسئولیت پذیری مدارس چارتر نسبت به مدارس دولتی سنتی، توضیح مشابهی به اشتراک گذاشتند. به عنوان مثال، در جلسه نیوهاون، دکتر استیو پری، یکی از متصدیان سابق مدرسه چارتر، اشاره نمود:

این موقعیت نادر است که شما یک مدرسه عمومی سنتی یا یک مدرسه محلی پیدا کنید که در واقع بسته می شود. اما یک مدرسه چارتر که انتظاراتش را برآورده نمی کند، می تواند بسته شود و بسته خواهد شد. بنابراین هنگامی که گفتگو حول شفافیت و پاسخگویی باشد، تنها کسانی که ما باید با آنها مکالمه کنیم، مدارس محلی سنتی هستند که به نظر نمی رسد هیچ وقت بسته شوند و مهم نیست که چه تعداد از فرزندان ما نسل به نسل سرشکسته می شوند.

همانطور که این نظرات نشان می دهند، منطق اولیه مدارس چارتری این است که آنها بهتر نگهداری می شوند. همانطور که کتی دافی، مدیر اجرایی یک مدرسه چارتری در شهر نیویورک، شرح داد: "یک معامله اساسی وجود داشت و ما گفتیم «در عوض برای استقلال بیشتر، باید سطح بالایی از پاسخگویی و شفافیت داشته باشیم»". همانطور که دافی توضیح داد، مدارس چارتر برای افزایش پاسخگویی، از طریق خانواده های دانش آموزان که در صورت شکست آموزش فرزندان، حداقل در تئوری می توانند مدارس را ترک کنند، انعطاف پذیر هستند. با این حال، همانطور که در بسیاری از اظهارات اشاره شد، جایی که در آن چارترها کمتر پاسخگو بوده اند، سوء استفاده های مختلفی رخ داده است.

شفافیت و صدا

نظرات مطرح شده در هر یک از جلسات، کنگره ای برای منافع ادعا شده ی رژیم پاسخگویی مدارس چارتر ارائه می کند. به عنوان مثال، خانواده های دانش آموزان در مدارس چارتر اغلب نمی دانند چگونه از مدارس خود حساب بکشند. ترزا جونز^۴، رئیس سابق هیئت مدیره شهرستان شلبی، طی جلسه ممفیس شرح داد:

پدر و مادر احساس نمی کنند که یک مکان عمومی دارند که می توانند به آن جا بروند و آنها برای مقامات منتخب می آیند، به طوری که من به آن ها نشان دادم، زیرا آنها در محدوده منطقه ی من زندگی می کنند. بنابراین من با متصدیان چارتر گفتگویی داشتم و آنها به من اطمینان دادند که جلسات عمومی وجود دارد، اما وقتی سوال کردم که چه تعداد از والدین حضور دارند، ممکن است بگویم یک نفر. من از شهروندانی که احساس می کنند بخشی از این فرایند نیستند و ورود و یا خواسته های آنها و یا نحوه اداره شدن مدرسه، در نظر گرفته نشده است، شکایت می کنم.

علاوه بر خانواده هایی که مدرسه های چارتر را پاسخگو می دانند، میزان پاسخگویی مدارس چارتر در برابر سازمان های حاکم بر آنها، متفاوت است. همانطور که کیتی دافی توضیح داد، "این به هر حال به دولت بستگی دارد که مجوز دهندگان دولت در واقعیت چگونه بر مدارس چارتر نظارت دارند... ما گزارش ها را ثبت می کنیم و حسابرسی به طور روتین است، ما مسئولیت پذیری را از خانواده هایی می پذیریم که آموزش دانش آموزانشان را به ما سپردند". در سراسر جلسات، در مورد چگونگی اطمینان از پاسخگویی مدارس برای ارائه آموزش باکیفیت به دانشجویان، پیشنهادهای مطرح شده است. یکی از پیشنهادات، ارائه ی اطلاعات واضحتر درباره گزینه های آموزشی به خانواده ها بود. در طی جلسه ی ممفیس، آقای کاردل اورین^{۵۵}، مدیر ایستادن برای کودکان، توضیح داد که چگونه: ما باید مطمئن شویم... باید در مورد نحوه عملکرد مدارس شفافیت وجود داشته باشد تا مردم بتوانند انتخاب های درستی برای فرزندانشان داشته باشند؛ شفافیت در مورد نحوه ی عملکرد مدارس و فرصت هایی که بچه ها در آن مدارس کسب می کنند.

دسترسی و استانداردها

علاوه بر این قوانین و مقررات پاسخگویی برای هر دولت متفاوت است. بکی پرنگل، معاون رئیس انجمن ملی آموزش، طی جلسه دادگاه نیویورک شرح داد: قوانین [مدارس چارتر] از دولتی به دولت دیگر متفاوت است. همه ی آنها ملزم به پاسخگویی نیستند. اما بیشتر آن ها ملزم هستند، به ویژه آنهایی ملزم به داشتن نگرهبانان امن است که زمانی که کودکان به این مدارس می روند، ما همه فرزندانمان را می خواهیم. ما می خواهیم مطمئن شویم که این مدارس در حال پذیرفتن دانش آموزانی هستند که نیازهای خاص دارند. ما می خواهیم اطمینان حاصل کنیم که سیستم های جداگانه ای ایجاد نمی کنیم که نابرابر باشند.

به عنوان مثال، دکتر مایا بوگ، مدیر اجرایی شبکه ای از مدارس چارتر در ممفیس، معتقد است که مدارس چارتر تنسی، انتظاراتی مشابه با مدارس دولتی سنتی دارند، در نهایت به تست های دولتی بستگی دارد. او گفت که مدارس منشور در ایالت:

... با دلار های دولتی تامین مالی می شوند، اما در برابر استانداردهای آکادمی پاسخگو هستند. آنها آزمون ها و ارزیابی های مشابه دولت را انجام می دهند. آنها ملزم به گزارش این اطلاعات به ایالت ها و بخش ها هستند. آنها در برابر همان استانداردها پاسخگو هستند.

دکتر ادوارد جویئر، عضو هیئت مدیره دانشکده های عمومی نیوهایون، اشاره کرد که استانداردهای پاسخگویی باید فراتر از ارائه تست های مشابه باشد:

شاخص های کیفیت باید وجود داشته باشد... من قرار گرفتن انجمن ملی پیشرفت سیاهپوستان در مدارس چارتری را به طور کامل تصویب می نمایم. یکی از انجمن های هیئت مدیره ی مدارس ملی می گوید که مدارس چارتری باید با شاخص های کیفیتی مشابه با مدارس دولتی، محیط زیست، فعالیت کارگران، فرایند بدهی، پاسخگویی مالی، حقوق مدنی و با استانداردها و ارزیابی ها اداره شود. در مدارس دولتی، ما نمی توانیم بچه ها را در اواسط سال بیرون کنیم. ما نمی توانیم کودکانی که در اواسط سال به مدرسه می آیند را رد کنیم. ما باید همه را بپذیریم. در نیو اورلئان، شرکت کنندگان بر عدم پاسخگویی در نظام آموزش چارتری تأکید کردند، از چگونگی واگذار شدن دانش آموزان به مدارس چارتری تا عواقب مدارس چارتری که در آن دانش آموزان به طور مداوم از عملکرد نامناسب برخوردارند. دکتر آدریان دیکسون، دانشیار دانشگاه ایلینویز اوربانا شامپاین، توضیح داد:

فرآیند انتصاب مدرسه، در تحقیق من یک راز است (با صحبت با تعداد زیادی از والدین و افرادی که در آن ناحیه کار می کنند)... اگرچه [والدین] بر مدارس تاثیر می گذارند و هشت مدرسه را رتبه بندی می کنند، آنها مدرسه شماره یک خود را تضمین نمی کنند ... هنگامی که فرزندشان به مدرسه ای تعلق می گیرند، اگر در هر زمانی در طول سال یکی از والدین از مدرسه ناراضی باشند، قادر به اعمال انتخابشان نیستند و نمی توانند فرزند خود را به مدرسه دیگری منتقل کنند. آنها مجبور خواهند بود تا سال تحصیلی بعدی صبر کنند و دوباره به انتخاب خود دست نخواهند یافت. آنها به یک مدرسه اختصاص داده می شوند ... کلمه "انتخاب" به نوعی مانند "حقایق جایگزین" است.

نظرات در طول جلسات، نیاز به بهبود شفافیت، پاسخگویی و حمایت از تمام مدارس، به خصوص تلاش برای مدارس محلی و مدارس چارتر را برجسته می کنند.

مجوز و تأمین مالی

۴۳ ایالت و ناحیه در کلمبیا هر کدام روش های مختلفی برای نظارت بر مدارس چارتر دارند که در موارد زیر متفاوتند: چه کسی به آنها اجازه می دهد که به عنوان مجریان مدارس چارتر خدمت کنند، تأمین بودجه مدارس چارتر چگونه است و اداره مدارس منشور چگونه انجام می شود.

یکی از راه های اصلی که دولت ها بر خط مشی مدرسه تاثیر می گذارند، توسط آنهاست که اجازه می دهند به عنوان یک "مجوزدهنده" در یک مدرسه خدمت کنند. مجوز دهنده نهادی است که مسئول تأیید و حفظ مدارس چارتر برای ارائه آموزش با کیفیت به دانشجویان است. کتی دافی، مدیر عامل یک مدرسه چارتری در شهر نیویورک، توضیح داد:

من به نیویورک اشاره کردم. من فکر می کنم آنها یکی از بهترین مجوزدهنده در کشور هستند. اما، من فکر می کنم که ما به عنوان جامعه ای از معلمین باید از مجوز دهندگان تقاضا کنیم که مدارس چارتری مانعی بیشتر از آنچه که ما در سراسر کشور می بینیم، داشته باشند. این قابل قبول نیست ... مدارس چارتر یک چیز نیستند. در اینجا مدرسه چارتری بزرگ وجود دارد و پس از آن، مدارس چارتری بزرگ وجود ندارد و ما نیاز به مجوزهایی داریم که تفاوت را بدانند.

ایالت ها نیز نقش مهمی در نحوه تأمین مالی مدارس چارتر ایفا می کنند. همانطور که ترزا جونز، رئیس سابق هیئت مدیره مدارس شهرستان شلبی، در جلسه ممفیس توضیح داد:

بنابراین فیل در اتاق (کنایه از مشکل جدی) و معمای اصلی این فرایند انتخاب، این است که مدل تأمین بودجه هنوز هم منسوخ و غیرقابل انعطاف است و در واقع، چارترها را به رقابت با سیستم مدارس دولتی سنتی وا می دارد. یکی از دلایل این امر به دلیل چالش های است که مناطق مدارس عمومی و مدارس محلی، با توجه به عدم اطمینان ثبت نام مدارس چارتری، در برنامه ریزی برای بودجه خود مواجه هستند. جونز توضیح داد:

چه اتفاقی برای تأمین بودجه می افتد؟ بله، پول به دنبال کودکان است. و در ابتدا، مدارس چارتر بودجه را دریافت می کند و اگر این کودک اخراج شود و به ناحیه ما برگردد، در نهایت ما این بودجه را بر می گردانیم. و این یک مشکل است، زیرا ما برای ایجاد بودجه در تأمین مالی احتمالی شمار ناشناخته ای از کودکانی که ممکن است به منطقه ما بازگردند، مشکل داریم. در واقع، آنها امروز اینجا هستند، اما منابع مالی در چند ماه آینده جریان خواهد یافت.

این سال ما می توانیم به عنوان یک منطقه، به طور کاملاً متفاوت به بودجه بندی نگاه کنیم؛ زیرا این اولین سال در مدت طولانی است که مدارس چارتر به طور داوطلبانه تصمیم گرفتند که هیچ مدرسه ای را بر عهده نگیرند. بنابراین ما اکنون می توانیم حداقل برای سال آینده برنامه ریزی کنیم. و این چیزی است که من از آن حمایت کرده ام. نه اینکه شما به مدارس چارتر نیاز نداشته باشید، نه اینکه نیازی به انتخاب نداشته باشید، بلکه این کار باید به روش سیستماتیک و متفکرانه تر برای تامین ثبات مالی تمام بخش ها انجام شود.

نیازی برای یک سیستم

والدین چندگانه و اعضای جامعه بیان کردند که دولت یا منطقه باید تمام مدارس را اداره کنند (سنتی و چارتری) به طوری که یک سیستم مدرسه ای با کیفیت و قابل قبول دموکراتیک وجود داشته باشد. این سیستم به دانش آموزان و خانواده ها کمک می کند تا انواع گزینه های آموزشی را درک کنند و مطمئن شوند که تمام مدارس از آموزش دانش آموزان حمایت می کنند. تونیا آلن، رئیس بنیاد سکیلمن^{۵۶} در دیترویت، عواقب سیستم آموزشی تکه تکه شده در شهر را به اشتراک گذاشت:

نه تنها این یک سیستم تجزیه شده است، ۱۴ نهاد مختلف وجود دارد که امروزه تصمیم می گیرند که شما مدارس را باز می کنید یا می بندید و هیچ یک از آنها لزوماً هماهنگ نیستند. در این مورد هیچ دستورالعملی وجود ندارد. بنابراین، آنچه که ما از آن دور شدیم، اساساً نظام مدرسه ای است که بسیاری از آن های می گویند به جز "یک سیستم مدارس"، هیچ سیستمی نداریم. قبول. بنابراین، هیچ برنامه ریزی وجود ندارد، هیچ حمایتی وجود ندارد ... بنابراین اساساً، اگر شما پدر و مادر هستید و سعی دارید بفهمید که چگونه می خواهید یک مدرسه را انتخاب کنید، این عطش مبارزه برای شما است ... خانواده ها به شدت به دنبال مکان هستند و ما در جامعه هیچ چیز نداریم.

انجمن مدارس عمومی دیترویت (DPSCD) می توانند مدارس خود را چارتر کنند، اما در روشی که بسیاری از شهرها این کار را انجام می دهند، هیچ کنترلی وجود ندارد. به طوری که مانند واشنگتن دی سی هیچ هیئت مدیره منحصر به فردی برای مدارس چارتر وجود ندارد. و بنابراین مایک هایپر داریم (منظورم یک محیط بیش از حد رقابتی است که در آن شما می توانید همه این نهادهای مختلف که در یک حوزه جغرافیایی کار می کنند را داشته

^{۵۶}Tonya Allen, the President of the Skillman Foundation

باشید ... هیچ کس، به معنای واقعی کلمه هیچ کس در شهر دیترویت مسئول کودکان نیست. شما نمی دانید آنها کجا هستند. شما باید به سختی کار تلاش کنید تا معلوم شود کودکان کجا هستند، به چه مدرسی می روند، آنها در مدرسه هستند یا در مدرسه نیستند. بعد از این واقعیت ما هیچ نظری نداریم. ما به اطلاعات تشریح شده نگاه می کنیم. ما توانایی نگاه کردن به پیش بینی ها را نداریم.

آیرین رابینسون^۷، یکی از والدین در جلسه ممفیس، این بیانیه تلخ را ارائه داد:

ما در اینجا می خواهیم بگوئیم که ما تحت تاثیر بسته شدن مدارس و ایجاد مدارس چارتر و خصوصی سازی مدارس هستیم ... ما حبس شده ایم زیرا قدرت انتخابمان از ما گرفته شده اند. و به عنوان پدر و مادر، ما هیچ گزینه ای نداریم. مقامات رسمی و هیئت مدیره این انتخاب را از ما گرفتند. در حقیقت با انجام این کار، چه کسی بیشتر از همه صدمه خواهد دید؟ بچه های ما. هر کودک مستحق یک آموزش عالی در سطح جهانی است. همانطور که ۵۰ مدرسه را تعطیل کردید، ۵۰ مدرسه چارتر را باز کردید، به این معنی که پول از کجا می آید؟ این پول از مدارس محلی ما می آید. [مدارس چارتر] کودکان را بیرون انداخته اند، که این کار جامعه ما را نابود کرده است، تاریخ مدارس ما را نابود کرده است. مدارس قلب جامعه ما و ریشه تاریخ ما می باشند.

هدف دیگر این طیف این است که در برخی از جوامع مانند دیترویت و نیویورک، خانواده ها با داشتن گزینه های فراوانی از مدارس و نداشتن زمان یا اطلاعات کافی برای دانستن اینکه کدام مدرسه برای فرزندانشان مناسب است، سرگردان هستند. کارولین واتکینز، یکی از والدین شهر نیویورک، وضعیت را توصیف می کند:

در کمتر از شعاع یک چهارم مایلی جایی که در آپارتمان خود نشسته ام، ما ۱۳ مدرسه ابتدایی داریم. این بخش کوچکی از هارلم است، اگر شما آن را با غربی ترین بخش مقایسه کنید، که ممکن است یک یا دو مدرسه در آن وجود داشته باشد، ۱۳ مدرسه بچه ها را در مهد کودک می پذیرند. این یک انتخاب نیست. این سرگیجه ی مصرف کننده است. زمانی که والدین فرصت، منابع، زمان و پشتیبانی برای تجزیه و تحلیل نمرات آزمون و اجسام بازاریابی ندارند و به تورها می روند و با مدیران صحبت می کنند و با والدین دیگر حرف می زنند، ما انتخابی نداریم. والدین که در هارلم زندگی می کنند، با کمبود کامل فرصت هایی برای کشف این انتخابات مواجه می شوند.

شرکت کنندگان جلسه هشدار دادند که داشتن مدارس بیش از حد در برخی از جوامع، در حالی که مدارس محلی بسته شده اند، به یک سیستم آموزش متزلزل برای بسیاری از خانواده های رنگی پوست که در مناطق کم درآمد زندگی می کنند، کمک می کند.

برخی از دولت های پیش بینی شده نقش مهمی در نظارت بر چارترها ایفا کرده و اطمینان می دهند که فقط چارترهایی با کیفیت بالا باز می شوند. دکتر کارگا راش^{۵۸}، معاون رئیس تحقیق و ارزیابی در انجمن ملی مجوز دهندگان مدرسه چارتر توضیح داد:

ما بر این باوریم که چارتر نسبت به مدارس منطقه ای باید استانداردهای بالاتری داشته باشند و در حقیقت در کشور من ایندیانای، این مورد وجود ندارد. تحت سیستم درجه بندی ایندیانای، یک مدرسه منطقه ای برای ۶ سال متوالی بسته شدند. برای مدرسه های عمومی، چهار سال است.

در هر مکان جلسه، شرکت کنندگان بر اهمیت نقش دولت در مجوزدهی، تأمین بودجه و اداره ی مدارس منشور چارتر تاکید دارند به طوریکه همه دانش آموزان، خانواده ها و مدارس، منابع لازم برای آموزش کودکان جامعه را دریافت می کنند.

توصیه ها

پس از شنیدن تمام اظهارات جلسات، ما نتیجه می گیریم در حالی که برخی مدارس چارتر به خوبی به دانش آموزان خدمت می کنند، طیف وسیعی از مشکلات وجود دارند که مربوط به فعالیت چارترها در سراسر کشور است که این مشکلات نیاز به توجه دارند. علاوه بر این، در حالی که چارترهای با کیفیت، قابل قبول و در دسترس می توانند به ایجاد فرصت آموزشی کمک کنند، حتی بهترین چارترها، جایگزینی برای سرمایه گذاری های پایدار، کافی و عادلانه در آموزش عمومی جوامعی که به همه کودکان خدمت می کنند، نیست. توصیه های ما به این نیازها پاسخ می دهند.

۱. تأمین بودجه ی عادلانه تر و مناسب تر برای مدارس که به دانش آموزان رنگین پوست خدمت می کنند.

تامین بودجه آموزش، صدها سال برای دانش آموزان رنگین پوست ناکافی و نابرابر بود. و ایالات متحده یکی از نابرابرترین سیستم های تامین مالی مدارس در هر کشوری از جهان صنعتی را دارد. منابع در سراسر ایالت ها، در سراسر نواحی و در سراسر مدارس بسیار نابرابر هستند و در دهه های گذشته در بسیاری از جوامع، منابع کاهش یافته است. در ۳۶ ایالت، تامین بودجه مدارس دولتی هنوز به سطح سال ۲۰۰۸، پیش از رکود اقتصادی نرسیده است و در بسیاری از ایالت ها، مدارس مرکزی شهر عمیق ترین کاهش را تجربه کرده اند. بودجه های فدرال نیز در شرایط واقعی دلار و برای هزینه های آموزش ویژه در طی دهه گذشته کاهش یافته است.

برای حل مشکلات آموزش با کیفیت که در ریشه ی بسیاری از مسائلی است که درباره آن شنیده ایم، برای اطمینان از اینکه منابع بر اساس نیازهای مدرسه اختصاص داده می شوند، اصلاح مالی مدرسه ضروری است. ایالت ها باید انواع اصلاحات قاعده مند دانشجویی که ماساچوست و کالیفرنیا دنبال نمودند را انجام دهند و دولت فدرال باید مقررات تساوی تامین بودجه را در قانون موفقیت هر دانشجو (ESSA) اجرا کند. به عنوان مثال، ESSA دولت ها را ملزم می نماید که حداقل میزان نسبتا برابری از بودجه ی دولتی و محلی را در مدارس برتر (که مدارس عالی) و مدارس غیر برتر صرف کنند. علاوه بر این، ESSA مناطق را ملزم می کنند به عنوان بخشی از حمایت جامع و برنامه بهبود، جهت مقابله با نابرابری منابع، برای هر یک از مدارس کم کار برنامه ای شناسایی و ایجاد کنند، که پس از آن دولت ها مسئول نظارت هستند. این نابرابری منابع می تواند در برگیرنده ی حقوق معلم و شرایط کاری باشد مانند اندازه کلاس ها، مسئولیت دانش آموز و در دسترس بودن منابع و مواد. این قانون نیز دولت ها و مناطق را ملزم می کند که هزینه های هر دانش آموز مدرسه را در کارت های ثبت گزارش سالانه گزارش کنند، شامل هزینه های فردی واقعی و هزینه های غیر فردی واقعی برای هر دانش آموز، در نتیجه با روشن کردن نوری بر شکاف منابع، می توان در مورد توزیع منصفانه بودجه دولتی و محلی آگاهی داد.

۲. سرمایه گذاری سودمندان در مدرسه های کم کار و مدارس با فرصت های مهم و شکاف های موفقیت

دانش آموزان در محیط یادگیری ایمن، حمایتی و چالش برانگیز تحت سرپرستی بزرگسالان آماده و مراقب، درس می آموزند. شرکت کنندگان در هر جلسه، بر اهمیت نوع سرمایه گذاری در کلاس درس تأکید کردند که به طور مداوم افزایش پیشرفت دانش آموزان را نشان می دهد. برای اطمینان از اینکه همه دانش آموزان، آموزش با کیفیت دریافت می کنند، سیاست های فدرال، ایالت و محلی باید به اندازه کافی سرمایه گذاری کنند در: (۱) انگیزه هایی

که مربیان کاملاً واجد شرایط را جذب و حفظ می‌کند، (۲) ارتقاء کیفیت آموزشی که شامل ایجاد محیط یادگیری چالش برانگیز و فراگیر است؛ و (۳) خدمات درمانی برای جوانان، از جمله آموزش در دوران کودکی، خدمات بهداشت روانی و سلامتی، گسترش مدت زمان یادگیری و حمایت اجتماعی.

برای اطمینان از این که همه دانش آموزان مربیان آموزش دیده ای دارند، سرمایه گذاری در سطوح فدرال، ایالتی و محلی باید مورد هدف قرار گیرد. قانون فدرال دولت ها را ملزم می نماید، برنامه هایی توسعه دهند که شرح دهد چگونه "نرخ های نامناسبی از معلمان غیر موثر، خارج از رشته یا بی تجربه" به دانش آموزان کم درآمد و دانش آموزان رنگین پوست خدمت نکنند و برای ارزیابی و گزارش عمومی در مورد پیشرفتشان در این منطقه نیز باید برنامه هایی بسازند. مناطق نیز جهت ابتکار برای جذب و حفظ مربیانی با کیفیت بالا در مدارس با درآمد پایین، باید از انعطاف تامین بودجه تحت ESSA استفاده کنند، مثلاً از طریق ارائه ی پاداش بیشتر به معلمان و رهبران در مدارس در حال مبارزه. این نیز شامل حصول اطمینان از این است که مربیان از طریق اقامت گاه و مربیگری، از حمایت های بیشتری برخوردار شوند و اینکه معلمان و رهبران از پیشرفت حرفه ای مستمر برخوردار باشند که مبتنی بر مدارک است و مسائل آموزشی و همگانی را نشان می دهد، از جمله تعصب ضمنی و فرهنگ انتظارات کم.

جوامع باید در نظر بگیرند که آیا مدل های اصلاحی اثبات شده، مانند آموزش در ابتدای دوران کودکی و مدارس انجمنی، بهتر نیازهای دانش آموزان را برآورده می کنند. آموزش در ابتدای دوران کودکی می تواند دستاوردهای معنی داری در آمادگی برای مدرسه و همچنین مزایای دراز مدت ایجاد کند، مانند نرخ های پایین تر آموزش های ویژه، کاهش نرخ نگهداری و افزایش نرخ تحصیلات. همچنین آموزش در ابتدای دوران کودکی محدود به شکاف موفقیت نشان داده شده است، زیرا کودکان خانواده های کم درآمد و کودکان رنگین پوست بیشتر تجربه کسب می کنند. مدرسه های انجمنی "محل و مجموعه ای از مشارکت ها بین مدرسه و سایر منابع جامعه ، با تمرکز یکپارچه بر خدمات اجتماعی، دانشگاهی، بهداشتی و توسعه انجمن جوانان و مشارکت جامعه است. این استراتژی مبتنی بر شواهد به عنوان استراتژی تغییر مدرسه، تحت ESSA و همچنین برای بسیاری از کمک هزینه های مالی فدرال تعیین می شود، مانند برنامه مدارس عمومی با خدمات کامل و وعده کمک مالی به مدارس محلی.

۳. توسعه و اجرای معیارهای پاسخگویی قوی برای مدرسه چارتر

الف) ایجاد و اجرای یک فرایند تجدید ساختار و فرایند مجوزدهی سخت و دقیق. یکی از راه هایی که دولت ها و مناطق می توانند مسئولیت پذیری مدرسه های چارتر را را حفظ کنند، از طریق مقررات سازمان هایی است که به مدارس عچارتر مجوز می دهند. کشورهایی که مجوز دهنده ی کمتری دارند، دارای قویترین نتایج در مدرسه چارتر هستند. برای انجام این کار، دولت ها تنها باید به مناطق اجازه دهند که به عنوان مجوز دهنده عمل کنند و باید به آنها قدرت دهند تا برنامه هایی که استانداردها را رعایت نمی کنند، نپذیرند و همچنین نظارت جدی و استوار داشته باشند. مجوزدهی و تجدیدساختار چارترها باید بر اساس شواهد برنامه درسی قوی، نیروی انسانی، پشتیبانی، نیاز جامعه، و نتایج دانش آموزان باشد. زمانی که این سیستم برای دسترسی و حفظ دانش آموزان به عنوان مدارس عمومی سنتی می آید، باید مدارس چارتر را نیز با استانداردهای مشابهی حفظ کند. مناطق باید از نقش تجدید ساختار و مجوزدهی چارترها برای نظارت بر تأمین مدارس در سراسر منطقه استفاده کنند (به ویژه در شهرهایی که بسیاری از جوامع فاقد مدارس محلی هستند) و اطمینان حاصل نمایند که مدارس با کیفیت بالا در محله هایی باز است که بیشتر به آن ها نیاز دارند.

ب) ایجاد و اجرای یک سیستم جوابگویی رایج. همه ی سیستم های آموزش منطقه ای و ایالتی باید سیستم های پاسخگویی با شفافیت بالا و کیفیت بالا ایجاد کنند که طیف وسیعی از فرصت ها و نتایج یادگیری دانش آموزان را پیگیری می کند (از جمله نمرات آزمون، اما نه محدود به آنها). این سازگاری به خانواده ها و همچنین مربیان چارتری و منطقه ای اجازه می دهد که عملکرد مدرسه را بدون در نظر گرفتن کسی که مدرسه را کنترل می کند، پیگیری کنند. سیستم های پاسخگویی مشترک نیز می توانند ابزاری برای اطلاع رسانی در تصمیم گیری های منطقه ای و حمایت از بهبود مستمر باشند. به عنوان مثال، اطلاعات موجود در سیستم می تواند به مناطق کمک کند تا مدارس با کیفیت را شناسایی کرده و به طور استراتژیک مطابق با آن ها همستن سازی نمایند، در حالی که شناسایی مدارس نیاز به مداخله، حمایت و یا تعطیلی دارد. داده های استفاده شده در سیستم های پاسخگویی باید برای محققان و اعضای عمومی در دسترس باشند.

ج) نظارت و ملزم نمودن مدارس چارتر به پذیرش و حفظ تمام دانش آموزان. مدارس چارتر باید ملزم به اجرای روند های ثبت نام صریح شوند و نباید اجازه داشته باشند دانش آموزان را براساس سابقه یا نیازهای آموزشی یا رفتاری انتخاب و رد کنند. مقالات، فرم های ثبت نام پیچیده و هدیه ی مالی "پیشنهادی" والدین باید ممنوع

شود. مدارس چارتری باید ملزم شوند نرخ نگهداری دانش آموزان را گزارش کنند و تنبیه کردن، بیرون انداختن یا اخراج دانش آموزانی که به لحاظ تحصیلی یا رفتاری درگیر هستند یا والدین نمی توانند الزامات مشارکت یا پرداخت های پولی را حفظ کنند، ممنوع است.

علاوه بر این، ایالت ها و مناطق باید ملزم به "برگرداندن" دانش آموزانی شوند که مدرسه را ترک کردند. اگر خانواده های خاصی برای ترک کردن مدرسه انتخاب شدند، دانش آموز این مدرسه می توانند به شدت تغییر کنند، به ویژه در مدرسی که دانش آموزان فعلی را جایگزین نمی کنند. برای انجام این کار، مدارس چارتر مانند مدارس دولتی محلی باید ملزم شوند به صورت تصادفی دانش آموزانی که مدرسه را ترک کردند، با سایر دانش آموزان منتظر جایگزین کنند (و یا دانش آموزان فقط به محله یا منطقه). در حالی که این استراتژی حفظ تنوع را تضمین نمی کند، یک گام در جهت تمرین ثبت نام عادلانه است.

د) ایجاد و نظارت بر دستورالعمل های انضباطی شفافیت که نیازهای فعلی یادگیری دانش آموزان را

برآورده می کند و مانع از اخراج می شود. برای بررسی نرخ های بالای تعلیق و اخراج در بسیاری از مدارس چارتر، باید شیوه های انضباطی احیاگر را توسعه دهند که از موفقیت دانش آموزان حمایت می کند. برای انجام این کار، بخش ها باید یک سیستم گزارش دهی شفاف ایجاد کنند که نرخ تعلیق، اخراج و پویایی را نشان دهد. به عنوان مثال، واشنگتن دی سی چنین سیستمی ایجاد کرده است. هنگامی که داده ها نشان می دهند یک مدرسه دارای نرخ بالای تعلیق و/یا اخراج است، هیئت مدارس چارتر عمومی واشنگتن دی سی برای بحث در مورد گام هایی که مدرسه ممکن است برای حل این مشکل بردارد، یک جلسه ی "هیئت مدیره با هیئت مدیره" با مدیر هیئت مدیره مدرسه، اعضای هیئت مدرسه و مدیر مدرسه برگزار کرده است. مدرسه هایی که پیشرفت نمی کنند، در معرض ریسک عدم تجدید ساختار چارتری قرار دارند. مدارس چارتری باید ملزم شوند از قوانین ایالتی مشابه با مدارس دولتی پیروی کنند.

ر) ملزم کردن مدارس چارتر به استخدام معلمان تصدیق شده. همه مدارس عمومی سنتی و چارتری باید

ملزم به استخدام معلمانی شوند که تصدیق شده اند. مدارس چارتر نباید مجاز باشند از الزامات مجوز برای معلم و رهبرانی که در مدارس کار می کنند، چشم پوشی کنند. داده ها نشان می دهند که دانش آموزانی از خانواده های کم درآمد، دانشجویان رنگین پوست، شاگردان زبان انگلیسی و کسانی که پیشینه های تحصیلی کمتری دارند، به

احتمال کمتری به معلمان شایسته یا مؤثر دسترسی پیدا می کنند (چه از نظر تجربه، آموزش، گواهی زمینه ی آموزشی و چه از نظر رتبه ی سنجش) و احتمالاً توسط جدید الوروها و آن هایی که آموزش را کامل نکردند، آموزش می بینند. این نابرابری ها بر موفقیت دانش آموز تاثیر می گذارد. مدارس با تعداد زیادی از معلمان بی تجربه و تصدیق نشده و یا خارج از رشته، دانش آموزان را در معرض مشکلات حاد در یادگیری قرار می دهند. برای مدیرانی که ناعدادالانه در جای خود قرار گرفتند نیز این مسئله صحیح است، هرچند اطلاعات کمتر در این مورد در دسترس است. تلاش های ایالتی و منطقه ای باید بر بهبود آماده سازی، توسعه، حمایت و نگهداری معلم متمرکز شود و باید در برگیرنده ی شیوه های مبتنی بر مدرک باشد، مانند اقامتگاه ها، توسعه حرفه ای مؤثر، شرایط کاری حمایت کننده و حقوق منصفانه.

۴. ملزم کردن شفافیت مالی و تساوی حقوق در رابطه با منابع درآمد و نحوه تخصیص منابع.

چارترها باید به اندازه ی سایر مدارس عمومی شفافیت مالی داشته باشند و باید نظارت شوند. بودجه باید باز باشند و استفاده از بودجه عمومی شود. وقتی دانش آموزان از مدارس عمومی محله به مدارس چارتر می روند، دلار هم به دنبال آن ها می رود. اگر دانش آموزان در اواسط سال تنبیه یا خارج شود، وجوه اختصاص یافته باید به منطقه بازگردد. علاوه بر این، سیستم های مالی دولتی باید تصدیق کنند که به دلیل هزینه های ثابت، از جمله حقوق مدیران مرکزی، هزینه های حمل و نقل، ایمنی، نگهداری و ساخت، هزینه های واقعی اداره منطقه به طور مستقیم به نسبت ثبت نام کاهش می یابد. برای رفع تاثیرات بالقوه منفی مالی بر مدارس محلی به دلیل هزینه های اضافی مربوط به چارترها، برنامه های تامین مالی دولتی باید طراحی شوند.

۵. حذف مدارس چارتر سودآور

هیچ دلاری از مالیات دهندگان فدرالی، ایالتی یا محلی نباید برای تامین مالی مدارس چارتر سودآور استفاده شود و هیچ یک از منابع مالی عمومی نباید از چارترهای غیرسودآور به شرکت های مدیریت چارتر سودآور ارسال شود. یافته های گسترده ای از سورتار و عملکرد دانش آموزان فقیر در مدارس چارتر سودآور، تقاضای حذف این مدارس را دارند. علاوه بر این، اجازه دادن به سازمان های سودآور برای فعالیت در مدارس، درگیری منافع را ایجاد می کند. عملکرد ضعیف مدارس چارتر سودآور به خوبی مستند شده است. مطالعه ۲۰۱۷ در مدارس سراسر ۲۴ ایالت، نیویورک و واشنگتن دی سی، نشان داد "دانش آموزانی که در یک مدرسه چارتر سودآور حضور دارند نسبت به

آن‌هایی که در محیط (مدرسه ی عمومی سنتی) هستند، رشد ضعیفی در ریاضیات دارند. یکی دیگر از مطالعات گسترده در سال ۲۰۱۵ نشان داد دانش آموزانی که در مدارس چارتر آنلاین حضور داشتند (که بسیاری از آنها سودآور بودند) نسبت به هم‌تایان خود در مدارس آجری و ملاتی، مطالب قابل توجهی را از دست دادند. در حذف مدارس چارتری سودآور و مجازی از طریق ممنوع سازی این مدارس و اجازه ندادن به آن‌ها برای دریافت بودجه مالی عمومی، تنسی یک مدل برای ایالات و مناطق است.

نتیجه گیری

نیروی انگیزشی برای این مجموعه از جلسات، توسط جانسون، عضو هیئت مدیره در دیترویت اعلام شد: سیر اخلاقی: کیفیت و عدالت یکسانی که یک کودک در بلومفیلد هیلز^{۵۹} دریافت می کند برای هر کودک در شهر دیترویت تضمین شده است ... ما بر سیستم جامع برای همه کودکان پافشاری می کنیم نه بر سیستم فرصت های مخلوط. ما شروع کردیم تا مطمئن شویم برای همه بچه ها یک آموزش با کیفیت فراهم است ... این وعده ی براون در مقابل هیئت آموزش بود ... در حال حاضر خواسته اخلاقی، سوالات ۸:۳۱ مثال می زند: "چه کسی برای کسانی که نمی توانند برای آن‌ها صحبت کنند صحبت خواهند کرد؟"

پاسخ به این سوال باید مسئولیت ما باشد و روشن است که صحبت کردن برای کسانی که نمی توانند برای خودشان صحبت کنند با اشاره به نابرابری و بی کفایتی ویرانگر منابع اختصاص یافته به آموزش کودکان رنگین پوست در بسیاری از شهرهای بزرگ ما شروع می شود، شرایطی که در دهه گذشته در بسیاری از نقاط جهان بدتر شده است. صحبت کردن برای کسانی که نمی توانند برای خودشان صحبت کنند، با شناخت تغییر حاکمیت مدرسه از طریق ایجاد مدارس چارتر بیشتر، علاج این مجموعه شرایط نیست. در واقع، مدارس چارتر عالی نیز وجود دارد (جایی که در آن آموزش با کیفیت برای همه دانش آموزان بدون استثنا فراهم است، آنها کمک مثبتی هستند). با این حال، در مورد بسیاری از مدارس چارتری ضعیف نیز چیزهایی به گوشمان رسیده که در خدمت به کودکانی با بزرگترین نیازها شکست خورده اند، آموزش غیر متمرکز ارائه کردند و در سوء مدیریت مالی مشارکت داشتند و گاهی اوقات پول ملی را جهت ایجاد سود برای شهروندان خصوصی به جیب زدند.

^{۵۹}Bloomfield Hills

علاوه بر این در مورد نتایج از دست دادن مدارس محلی چیزهایی شنیدیم که به دلیل ایجاد مدارس چارتر این مدارس بسته شدند، (سوار شدن طولانی در اتوبوس برای فرزندان جوان، عدم توانایی والدین برای مشارکت در مدرسی دور از جوامعشان و از دست دادن حمایت حقوق مدنی کودکانی که نمی توانند به مدرسه نزدیک خانه خود دسترسی داشته باشند و در واقع هیچ انتخاب واقعی ندارند).

نتیجه گیری این مجموعه از جلسات ممکن است توسط کریس اونگر، رئیس سابق انجمن هیئت مدیره مدارس کالیفرنیا و مدیر سابق آموزش ویژه در اداره شهرستان سان لوئیس اوبیسپو، خلاصه شده باشد:

"آیا مدرسه های چارتری می توانند بخشی از راه حل باشند؟ مسلماً! اما این راه حل باید رشد عمدی و برنامه ریزی شده باشد که سلامت و پایداری کل نظام آموزش عمومی، از جمله مدارس دولتی به اصطلاح سنتی که ۹۰٪ از دانش آموزان کشور ما را آموزش می دهند را مورد توجه قرار دهد."

اونگر استدلال نمود که مدارس سنتی باید مدارس چارتر انعطاف پذیر را عرضه کنند، در حالی که بر مدارس چارتر باید نظارت بیشتری در مورد شیوه های ثبت نام باشد، به ویژه از لحاظ خدمت زسانی به دانش آموزانی با نیازهای ویژه، و حول شیوه های اخراج و انضباط و برای پایان دادن به بیرون انداختن دانش آموزان. او نتیجه گرفت:

چارترها به عنوان مکملی برای مناطق مدرسه محلی قرار گرفتند، محلی برای پر کردن خلا در زمانی که یک بخش محلی ناکارآمد است یا برای ارائه ی پیشنهادهاتی که در مدرسه ی سنتی وجود نداشته است. با این حال، چیزی که ماندنی نیست، تصور مدارس چارتر به عنوان جایگزینی برای مناطق مدرسه ی محلی یا به عنوان یک سیستم مدرسه ای پنهان موازی است. این قابل قیاس نیست.

هدف توصیه های ما حل چالش های اساسی سیستم آموزشی است که برای بچه های رنگین پوست در آمریکا به کار می رود: اطمینان از تأمین مالی متعادل و کافی؛ سرمایه گذاری های پربار در مدارس کم کار برای جذب مربیان واجد شرایط، تقویت آموزش و ارائه ی حمایت درمانی از کودکانی که نیاز به رشد دارند؛ ایجاد مقیاسی قوی تر برای اندازه گیری جوابگویی مدارس چارتر جهت ایجاد اطمینان از دسترسی و کیفیت؛ ایجاد شفافیت مالی بیشتری؛ و حذف مدارس چارتر سودآور.

همه ی کودکان مستحق انتخاب مدرسه عمومی محلی خوب هستند. مدارس عمومی باید همگانی باشند.

- ⁱLarry Aubry, Past President of the Inglewood Board of Education
- ⁱⁱ 2015 Mathematics & Reading Assessments. (n.d.). Retrieved from https://www.nationsreportcard.gov/reading_math_2015/#mathematics/acl?grade=4
- ⁱⁱⁱ Stanford Center for Education Policy Analysis. (n.d.). The Educational Opportunity Monitoring Project. Retrieved from <http://cepa.stanford.edu/educational-opportunity-monitoring-project/achievement-gaps/race/>
- ^{iv}Duncan, G. J., & Murnane, R. J. (2011). *Whither Opportunity? Rising Inequality and the Uncertain Life Chances of Low-Income Children*. Russell Sage Foundation.
- ^v National Alliance for Public Charter Schools. (2017). 2016 Annual report. Washington, D.C.: Author. Retrieved from http://www.publiccharters.org/wp-content/uploads/2017/05/AR17-Report_Web_FINAL.pdf?x87663
- ^{vi} National Alliance for Public Charter Schools. (n.d.). The truth about charters. Retrieved from <http://www.publiccharters.org/get-the-facts/public-charter-schools/truthaboutcharters/>
- ^{vii} National Center for Education Statistics, U.S. Department of Education. (2017). Characteristics of Traditional Public Schools and Public Charter Schools. Retrieved from https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator_cla.asp
- ^{viii} National Center for Education Statistics, U.S. Department of Education. (n.d.). Fast Facts: Back to school statistics. Retrieved from <https://nces.ed.gov/fastfacts/display.asp?id=372>
- ^{ix} National Alliance for Public Charter Schools. (2017). *2016 Annual report*. Washington, D.C.: Author. Retrieved from http://www.publiccharters.org/wp-content/uploads/2017/05/AR17-Report_Web_FINAL.pdf?x87663
- ^x The National Alliance for Public Charter Schools reports that 3.1 million students attended charter schools in the 2016-17 school year. (2016 Annual report. Retrieved from http://www.publiccharters.org/wp-content/uploads/2017/05/AR17-Report_Web_FINAL.pdf?x87663). The National Center for Education Statistics reported that 27% of charter school students were Black in 2014-15 school year. (Public Charter School Enrollment (2017). Retrieved from https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator_cgb.asp). Assuming 27% of charter school students in the 2016-17 school year were Black, approximately 837,000 Black students attended charter schools during the 2016-17 school year.
- ^{xi} National Center for Education Statistics, U.S. Department of Education. (2017). Public Charter School Enrollment. Retrieved from https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator_cgb.asp
- ^{xii} Unionized Charter Schools: Data from 2009-10. Retrieved from http://www.publiccharters.org/wp-content/uploads/2014/01/NAPCS-Unionized-Charter-Schools-Dashboard-Details_20111103T104815.pdf?x87663. CREDO (2014). Survey of America's charter schools. Retrieved from <https://www.edreform.com/wp-content/uploads/2014/02/2014CharterSchoolSurveyFINAL.pdf>.
- ^{xiii}Stuit, D. A., & Smith, T. M. (2012). Explaining the gap in charter and traditional public school teacher turnover rates. *Economics of Education Review*, 31(2), 268-279; Ni, Y., Sun, M., & Rorrer, A. (2015). Principal turnover: Upheaval and uncertainty in charter schools? *Educational Administration Quarterly*, 51(3), 409-437; Keigher, A. (2010). *Teacher Attrition and Mobility: Results from the 2008-09 Teacher Follow-Up Survey. First Look (NCES 2010-353)*. National Center for Education Statistics.
- ^{xiv}Goldring, R., Gray, L., & Bitterman, A. (2013). *Characteristics of public and private elementary and secondary school teachers in the United States: Results from the 2011-12 Schools and Staffing Survey. First Look (NCES 2013-314)*. National Center for Education Statistics.
- ^{xv}Ronfeldt, M., Loeb, S., & Wyckoff, J. (2013). How teacher turnover harms student achievement. *American Educational Research Journal*, 50(1), 4-36.
- ^{xvi}Kini, T., & Podolsky, A. (2016). Does teaching experience increase teacher effectiveness. *A Review of the Research*. Palo Alto, CA: Learning Policy Institute. Retrieved from https://www.learningpolicyinstitute.org/sites/default/files/product-files/Teaching_Experience_Report_June_2016.pdf
- ^{xvii} Center for Research on Education Outcomes. (2009). *Multiple Choice: Charter School Performance in 16 States*. Stanford, CA: Author.
- ^{xviii} Center for Research on Education Outcomes. (2009). *Multiple Choice: Charter School Performance in 16 States*. Stanford, CA: Author.
- ^{xix}Miron, G., & Nelson, C. (2004). Student achievement in charter schools: What we know and why we know so little. In Bulkley, K. & Wohlstetter (Eds.), *Taking Account of Charter Schools: What's Happened and What's Next*. (161-175) New York, NY: Teachers College Press; American Federation of Teachers (2002). *Do Charter Schools Measure Up? The Charter School Experiment After 10 Years*. Washington, DC: American Federation of Teachers.
- ^{xx}Miron, G., Coryn, C. L., & Mackety, D. M. (2007). *Evaluating the Impact of Charter Schools on Student Achievement: A Longitudinal Look at the Great Lakes States*. Tempe, AZ: Education Policy Research Unit, College of Education, Arizona State University; Messina, I. (2005). "State to Review Charter School Concerns." Retrieved from <http://oh.aft.org/index.cfm?action=article&articleID=d2bd2915-42dd-487c-84ed-c311811bf95a>; Carnoy, M., Jacobsen, R., Mishel, L., & Rothstein, R. (2005). *The Charter School Dust-up: Examining the Evidence on Enrollment and Achievement*. Washington, DC: Economic Policy Institute. Chingos & West (2014). The uneven performance of Arizona's charter schools. *Education Evaluation and Policy Analysis*.
- ^{xxi}https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwjsv8St8J3SAhXDJVQKHfbkDmcQFggcAA&url=https%3A%2F%2Fwww.hks.harvard.edu%2Fpepg%2Fpdf%2FPapers%2FPEPG14_04_Chingos_West.pdf&usq=AFQjCN EJNqlrwDzFKUoCti3F5Ud9lpxbbQ&sig2=5-bWq8F42N--S0W7WJ9LZg&cad=rja
- ^{xxii}Cremata, E., Davis, D., Dickey, K., Lawyer, K., Negassi, Y., Raymond, M., & Woodworth, J. L. (2013). *National charter school study*. Stanford, CA: Center for Research on Education Outcomes, Stanford University.
- ^{xxiii} See Booker, K., Sass, T. R., Gill, B., & Zimmer, R. (2011). The effects of charter high schools on educational attainment. *Journal of Labor Economics*, 29(2), 377-415; Sass, T. R., Zimmer, R. W., Gill, B. P., & Booker, T. K. (2016). Charter High Schools' Effects on Long-Term Attainment and Earnings. *Journal of Policy Analysis and Management*, 35(3), 683-706.
- ^{xxiv}Cullen, J. B., Jacob, B. A., & Levitt, S. D. (2005). The impact of school choice on student outcomes: An analysis of the Chicago Public Schools. *Journal of Public Economics*, 89(5), 729-760.

- ^{xxiv}<http://www.publicadvocates.org/wp-content/uploads/Report-Unequal-Access-080116.pdf>
- ^{xxv}Frankenberg, E., Siegel-Hawley, G., Wang, J. (2010). *Choice without Equity: Charter School Segregation and the Need for Civil Rights Standards*. Los Angeles, CA: The Civil Rights Project/Proyecto Derechos Civiles at UCLA. Retrieved from www.civilrightsproject.ucla.edu.
- ^{xxvi}American Civil Liberties Union of Southern California. (2016). *Unequal access*. Retrieved from https://www.aclusocal.org/sites/default/files/field_documents/report-unequal-access-080116.pdf
- ^{xxvii}For research finding that charter school expulsion rates in Chicago were over 1,000% higher than traditional public schools, see Chicago Public Schools. (2014). CPS Suspension and Expulsions Reduction Plan and Data Highlights. Retrieved from https://www.cpsboe.org/content/documents/student_suspension_and_expulsion_reduction_plan.pdf (finding that charters expelled 61 of every 10,000 students in comparison to traditional public schools that expelled 5 of every 10,000 students).
- ^{xxviii}For study cited by Wilson, see Journey for Justice Alliance. (2014). Voices from America's affected communities of color. Retrieved from https://www.j4jalliance.com/wp-content/uploads/2014/02/J4JReport-final_05_12_14.pdf
- ^{xxix}Brown, E. (2013). D.C. charter schools expel students at far higher rates than traditional public schools. *The Washington Post*. Retrieved from https://www.washingtonpost.com/local/education/dc-charter-schools-expel-students-at-far-higher-rates-than-traditional-public-schools/2013/01/05/e155e4bc-44a9-11e2-8061-253bccfe7532_story.html?utm_term=.9ee212ccca6f
- ^{xxx}Losen, D.J., Keith II, M.A., Hodson, C.L., Martinez, T. (2016). *Charter Schools, Civil Rights and School Discipline: A Comprehensive Review*. Los Angeles: UCLA Civil Rights Project. Retrieved from <https://www.civilrightsproject.ucla.edu/resources/projects/center-for-civil-rights-remedies/school-to-prison-folder/federal-reports/charter-schools>.
- ^{xxxi}Advocates for Children of New York (2015). Civil rights suspended: An analysis of New York City charter school discipline policies. Retrieved from http://www.advocatesforchildren.org/sites/default/files/library/civil_rights_suspended.pdf?pt=1.
- ^{xxxii}National Alliance for Public Charter Schools. (2017). Estimated charter public school enrollment, 2016-17. Retrieved from http://www.publiccharters.org/wp-content/uploads/2017/01/EER_Report_V5.pdf
- ^{xxxiii}Center for Media and Democracy. Statistics include the 2001-2013 data posted here, plus later closings. <http://www.prwatch.org/news/2015/09/12936/cmd-publishes-full-list-2500-closed-charter-schools>
- ^{xxxiv}Cohen, R. M. (2016). The devastating impact of school closures on students and communities. *The American Prospect*. Retrieved from <https://populardemocracy.org/news-and-publications/devastating-impact-school-closures-students-and-communities>
- ^{xxxv}For the number of charter school closures since 1999-2000, see U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics. (2016). *Digest of Education Statistics, 2015* (NCES 2016-014), Chapter 2. Retrieved from <https://nces.ed.gov/fastfacts/display.asp?id=619>
- ^{xxxvi}For an example of a study finding that students in closed charter schools do not move to higher achieving schools, see De la Torre, M., & Gwynne, J. (2009). *When Schools Close: Effects on Displaced Students in Chicago Public Schools. Research Report*. Consortium on Chicago School Research. 1313 East 60th Street, Chicago, IL 60637.
- ^{xxxvii}Dr. Maya Bugg, CEO of the Tennessee Charter School Center.
- ^{xxxviii}Gary Heisman, Human Resources Director, Hamden Public Schools.
- ^{xxxix}Dr. Bill Quigly, Professor at Loyola Law School and Civil Rights Lawyer.
- ^{xl}Wilson, E. J., Wilson, R., & Krizek, K. J. (2007). The implications of school choice on travel behavior and environmental emissions. *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 12(7), 506-518; Yang, Y., Abbott, S., & Schlossberg, M. (2012). The influence of school choice policy on active school commuting: a case study of a middle-sized school district in Oregon. *Environment and Planning A*, 44(8), 1856-1874.
- ^{xli}Krizek, K. J., Wilson, E. J., Wilson, R., & Marshall, J. D. (2014). Transport costs of school choice. Center for Transportation Studies, University of Minnesota. Retrieved from http://kevinjkrizek.org/wp-content/uploads/2014/09/08_ING_00000_CH8_214_240-2.pdf
- ^{xlii}National Alliance for Public Charter Schools. (2017). Facts about charters. Retrieved from <http://www.publiccharters.org/get-the-facts/public-charter-schools/faqs/>
- ^{xliii}Woodworth, J. L., Raymond, M. E., Chirbas, K., Gonzalez, M., Negassi, Y., Snow, W., & Van Donge, C. (2015) *Online charter school study*. Stanford, CA: Center for Research on Education Outcomes, Stanford University. Retrieved from <https://credo.stanford.edu/pdfs/Online%20Charter%20Study%20Final.pdf>
- ^{xliiii}Ahn, J., & McEachin, A. (2017). Student Enrollment Patterns and Achievement in Ohio's Online Charter Schools. *Educational Researcher*, 46(1), 44-57; Woodworth, J. L., Raymond, M. E., Han, C., Negassi, Y., Ricardson, W. P., & Snow, W. (2017). Charter Management Organizations. Stanford, CA: Center for Research on Education Outcomes, Stanford University. Retrieved from <https://credo.stanford.edu/pdfs/CMO%20FINAL.pdf>
- ^{xlv}Karoly, L.A. & Auger, A. (2016). Informing investments in preschool quality and access in Cincinnati. Santa Monica, CA: RAND.
- ^{xlvi}Yoshikawa, H., Weiland, C., Brooks-Gunn, J., Burchinal, M. R., Espinosa, L. M., Gormley, W. T., Ludwig, J., Magnuson, K. A., Phillips, D., & Zaslow, M. J. (2013). Investing in our future: The evidence base on preschool education. Foundation for Child Development. Retrieved from <http://fcd-us.org/resources/evidence-base-preschool>.
- ^{xlvii}Coalition for Community Schools. (n.d.). *What is a community school?* Washington, D.C.: Coalition for Community Schools. Retrieved from http://www.communityschools.org/aboutschools/what_is_a_community_school.aspx
- ^{xlviii}Keeping the Promise
- ^{xlix}Woodworth, K.R., David, J.L., Guha, R., Wang, H., & Lopez-Torkos, A. (2008). *San Francisco Bay Area KIPP schools: A study of early implementation and achievement: Final report*. Menlo Park, CA: SRI International.
- ^lZuo, J. & Zuh, E. (2016). A critical look at Pennsylvania charter schools. Philadelphia, PA: Penn Wharton. Retrieved from <https://publicpolicy.wharton.upenn.edu/live/news/1482-a-critical-look-at-pennsylvania-charter-schools>.
- ^{li}Woodworth, J. L., Raymond, M. E., Han, C., Negassi, Y., Ricardson, W. P., & Snow, W. (2017). Charter Management Organizations. Stanford, CA: Center for Research on Education Outcomes, Stanford University. Retrieved from <https://credo.stanford.edu/pdfs/CMO%20FINAL.pdf>
- ^{lii}Woodworth, J. L., Raymond, M. E., Chirbas, K., Gonzalez, M., Negassi, Y., Snow, W., & Van Donge, C. (2015) *Online charter school study*. Stanford, CA: Center for Research on Education Outcomes, Stanford University. Retrieved from <https://credo.stanford.edu/pdfs/Online%20Charter%20Study%20Final.pdf>

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی